

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP PODPRESEDNIKA SODIŠČA

z dne 24. maja 2022 *

„Pritožba – Začasna odredba – Pravo institucij – Poslanci Evropskega parlamenta – Privilegiji in imunitete – Odvzem poslanske imunitete poslancu Evropskega parlamenta – *Fumus boni juris* – Nepristranskost poročevalca med obravnavo zahteve za odvzem poslanske imunitete – Nujnost – Evropski nalog za prijetje in predajo – Razpis ukrepa za osebe, za katere se zahteva prijetje zaradi predaje – Izvrševanje mandata poslanca Evropskega parlamenta – Tehtanje interesov“

V zadevi C-629/21 P(R),

zaradi pritožbe na podlagi člena 57, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 11. oktobra 2021,

Carles Puigdemont i Casamajó, stanujoč v Waterlooju (Belgija),

Antoni Comín i Oliveres, stanujoč v Waterlooju,

Clara Ponsatí i Obiols, stanujoča v Waterlooju,

ki jih zastopajo P. Bekaert in S. Bekaert, advocaten, ter G. Boye in J. Costa i Rosselló, abogados,

pritožniki,

drugi stranki v postopku sta

Evropski parlament, ki ga zastopajo N. Lorenz, N. Görlitz in J.-C. Puffer, agenti,

tožena stranka na prvi stopnji,

Kraljevina Španija, ki jo zastopata S. Centeno Huerta in A. Gavela Llopis, agentki,

intervenientka na prvi stopnji,

PODPRESEDNIK SODIŠČA,

po opredelitvi M. Szpunarja, generalnega pravobranilca,

izdaja naslednji

* Jezik postopka: angleščina.

Sklep

- 1 Carles Puigdemont i Casamajó, Antoni Comín i Oliveres in Clara Ponsatí i Obiols s pritožbo predlagajo razveljavitev sklepa podpredsednika Splošnega sodišča Evropske unije z dne 30. julija 2021, Puigdemont i Casamajó in drugi/Parlament (T-272/21 R, neobjavljen, v nadaljevanju: izpodbijani sklep, EU:T:2021:497), s katerim je zavrnil njihov predlog za odlog izvršitve sklepov Evropskega parlamenta P9_TA(2021)0059, P9_TA(2021)0060 in P9_TA(2021)0061 z dne 9. marca 2021 o zahtevah za odvzem njihove imunitete (v nadaljevanju skupaj: sporni sklepi).
- 2 Kraljevina Španija z nasprotno pritožbo predlaga izbris obrazložitve iz točke 43 izpodbijanega sklepa.

Pravni okvir

Okvirni sklep 2002/584/PNZ

- 3 V uvodni izjavi 6 Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34) je navedeno:

„Evropski nalog za prijetje, kot ga predvideva ta okvirni sklep, je na področju kazenskega prava prvi konkretni ukrep izvajanja načela medsebojnega priznavanja, o katerem je Evropski svet navedel, da je ‚temeljni kamen‘ pravosodnega sodelovanja.“

- 4 Člen 1(1) in (2) navedenega okvirnega sklepa določa:

„1. Evropski nalog za prijetje je sodna odločba, ki jo izda država članica z namenom prijetja in predaje zahtevane osebe s strani druge države članice z namenom uvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zapora ali ukrep, vezan na odvzem prostosti.

2. Države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa.“

- 5 V členih 3 in 4 navedenega okvirnega sklepa so določeni razlogi za obvezno oziroma fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje.

- 6 Člen 5 istega okvirnega sklepa določa jamstva, ki jih mora dati odreditvena država članica v nekaterih primerih.

- 7 Člen 11(1) Okvirnega sklepa 2002/584 določa:

„Po prijetju zahtevane osebe izvršitveni pravosodni organ po pravu svoje države zahtevano osebo obvesti o evropskem nalogu za prijetje in o njegovi vsebini ter o možnosti soglašanja s predajo odreditvenemu pravosodnemu organu.“

8 Člen 12 tega okvirnega sklepa določa:

„Kadar je oseba prijeta na podlagi evropskega naloga za prijetje, izvršitveni pravosodni organ v skladu z zakonodajo izvršitvene države članice odloči, ali bo oseba ostala v priporu. Oseba je lahko kadarkoli začasno izpuščena na prostost v skladu z notranjim pravom izvršitvene države članice, pod pogojem, da pristojni organ te države z vsemi potrebnimi ukrepi osebi prepreči pobeg.“

9 Člen 15(1) navedenega okvirnega sklepa določa:

„Izvršitveni pravosodni organ odloči, v časovnih rokih in pod pogoji, opredeljenimi v tem okvirnem sklepu, ali bo predal prijeto osebo.“

10 Člen 17, od (1) do (5), istega okvirnega sklepa določa:

„1. Evropski nalog za prijetje je treba obravnavati in izvršiti kot nujno zadevo.

2. V primeru, ko zahtevana oseba soglaša s predajo, mora biti končna odločitev o izvršitvi evropskega naloga za prijetje sprejeta v 10 dneh po soglasju.

3. V drugih primerih mora biti končna odločitev o izvršitvi evropskega naloga za prijetje sprejeta v 60 dneh po prijettju zahtevane osebe.

4. Kadar se v posebnih primerih evropski nalog za prijetje ne more izvršiti v časovnih rokih iz odstavkov 2 in 3, izvršitveni pravosodni organ o tem nemudoma obvesti odreditveni pravosodni organ in pojasni razloge za zamudo. V takem primeru se časovni rok lahko podaljša za dodatnih 30 dni.

5. Dokler izvršitveni pravosodni organ ne sprejme dokončne odločitve o evropskem nalogu za prijetje, mora zagotoviti, da ostanejo izpolnjeni materialni pogoji, potrebni za dejansko predajo osebe.“

Sklep 2007/533/PNZ

11 Člen 24(1) Sklepa Sveta 2007/533/PNZ z dne 12. junija 2007 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi druge generacije schengenskega informacijskega sistema (SIS II) (UL 2007, L 205, str. 63) določa:

„Če država članica meni, da izvršitev razpisanega ukrepa, vnesenega v skladu s členi 26, 32 ali 36, ni v skladu z njeno nacionalno zakonodajo, njenimi mednarodnimi obveznostmi ali temeljnimi državnimi interesi, lahko naknadno zahteva, da se razpisu ukrepa doda označitev, ki pomeni, da ukrep, predlagan v razpisu, na njenem ozemlju ne bo izveden. Označitev doda urad SIRENE države članice, ki je vnesla razpis ukrepa.“

12 Člen 25 tega sklepa določa:

„1. Kadar se uporablja Okvirni sklep 2002/584/PNZ, se lahko označitev, ki preprečuje prijetje, doda razpisu ukrepa za prijetje zaradi predaje le, če je pristojni pravosodni organ po nacionalni zakonodaji zavrnil izvršitev evropskega naloga za prijetje iz razlogov za neizvršitev in če je zahtevano, da se doda označitev.“

2. Vendar pa se lahko po nalogu pravosodnega organa, pristojnega po nacionalni zakonodaji, bodisi na osnovi splošnega navodila bodisi za posamezne primere, zahteva, da se razpisu ukrepa za prijetje zaradi predaje doda označitev, če je očitno, da bo treba zavrniti izvršitev evropskega naloga za prijetje.“

13 Člen 26(1) Sklepa 2007/533 določa:

„Podatki o osebah, za katere se zahteva prijetje zaradi predaje na podlagi evropskega naloga za prijetje ali za katere se zahteva prijetje zaradi izročitve, se vnesejo na zahtevo pravosodnega organa države članice izdajateljice.“

14 Člen 27(1) tega sklepa določa:

„V primeru osebe, za katero se zahteva prijetje zaradi predaje na podlagi evropskega naloga za prijetje, država članica izdajateljica v SIS II vnese kopijo izvornika evropskega naloga za prijetje.“

15 Člen 30 tega sklepa določa:

„Če prijetje ni mogoče, ker ga je zaprosena država članica zavrnila v skladu s postopki za označitev iz členov 24 ali 25, ali ker, v primeru razpisa ukrepa za prijetje zaradi izročitve, preiskava ni bila končana, mora zaprosena država članica razpis obravnavati kot razpis za ugotavljanje bivališča zadevne osebe.“

16 Člen 31(1) istega sklepa določa:

„Razpis ukrepa, vnesen v SIS II v skladu s členom 26, skupaj z dodatnimi podatki iz člena 27 predstavlja in ima isti učinek kot evropski nalog za prijetje, izdan v skladu z Okvirnim sklepom 2002/584/PNZ, kadar se uporablja navedeni okvirni sklep.“

Dejansko stanje

17 Dejansko stanje je navedeno v točkah od 1 do 20 izpodbijanega sklepa. Za ta postopek za izdajo začasne odredbe ga je mogoče povzeti tako.

18 C. Puigdemont i Casamajó in A. Comín i Oliveres ter C. Ponsatí i Obiols so bili ob sprejetju Ley 19/2017 del Parlamento de Catalunya, reguladora del referéndum de autodeterminación (zakon 19/2017 katalonskega parlamenta o referendumu o samoodločbi) z dne 6. septembra 2017 (DOGC št. 7449A z dne 6. septembra 2017, str. 1) in Ley 20/2017 del Parlamento de Catalunya, de transitoriedad jurídica y fundacional de la República (zakon 20/2017 katalonskega parlamenta o pravnem prehodu in ustanovitvi republike) z dne 8. septembra 2017 (DOGC št. 7451A z dne 8. septembra 2017, str. 1) ter ob izvedbi referenduma o samoodločbi 1. oktobra 2017, ki je bil določen s prvim od teh dveh zakonov, izvrševanje določb katerega je bilo v tem času ustavljeno z odločbo Tribunal Constitucional (ustavno sodišče, Španija), predsednik Generalitat de Catalunya (avtonomna skupnost Katalonija, Španija) oziroma člana Gobierno autonómico de Catalunya (avtonomna vlada Katalonije, Španija).

- 19 Po sprejetju navedenih zakonov in izvedbi tega referendumu so Ministerio fiscal (državno tožilstvo, Španija), Abogado del Estado (državni odvetnik, Španija) in Partido político VOX (politična stranka VOX) sprožili kazenski postopek proti več osebam, med njimi proti pritožnikom, ker so šteli, da so storili dejanja, ki spadajo, med drugim, med kazniva dejanja „vstajništva“.
- 20 Pritožniki so nato kandidirali na volitvah v Evropski parlament. Junta Electoral Central (osrednja volilna komisija, Španija) je 13. junija 2019 sprejela sklep o razglasitvi kandidatov, izvoljenih v Evropski parlament na volitvah 26. maja 2019, med katerimi sta bila C. Puigdemont i Casamajó in A. Comín i Oliveres.
- 21 Osrednja volilna komisija je 17. junija 2019 pritožnikom onemogočila, da zaprisežejo ali obljubijo spoštovanje španske ustave, ki jo zahteva špansko pravo, in obvestila Evropski parlament o seznamu kandidatov, izvoljenih v Španiji, na katerem nista bila C. Puigdemont i Casamajó in A. Comín i Oliveres. Predsednik Evropskega parlamenta ju je 27. junija 2019 obvestil, da ju ne more obravnavati kot bodoča poslanca Evropskega parlamenta.
- 22 Preiskovalni sodnik kazenskega oddelka Tribunal Supremo (vrhovno sodišče, Španija) je 14. oktobra 2019 izdal evropski nalog za prijetje zoper C. Puigdemonta i Casamajója, 4. novembra 2019 pa za A. Comína i Oliveresa in C. Ponsatí i Obiols.
- 23 Predsednik drugega senata Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) je 10. januarja 2020 Evropskemu parlamentu posredoval zahtevo za odvzem poslanske imunitete C. Puigdemontu i Casamajóju in A. Comínu i Oliveresu, ki izhaja iz sklepa preiskovalnega sodnika kazenskega oddelka Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) z istega dne.
- 24 Evropski parlament je na plenarnem zasedanju 13. januarja 2020 na podlagi sodbe z dne 19. decembra 2019 v zadevi Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115) priznal izvolitev C. Puigdemonta i Casamajója in A. Comína i Oliveresa za poslanca Evropskega parlamenta z začetkom veljavnosti 2. julija 2019.
- 25 Podpredsednik Evropskega parlamenta je 16. januarja 2020 na plenarnem zasedanju posredoval zahtevi za odvzem imunitete C. Puigdemonta i Casamajója in A. Comína i Oliveresa ter ju poslal pristojnemu odboru, in sicer Odboru Parlamenta za pravne zadeve (v nadaljevanju: odbor JURI).
- 26 Predsednik drugega senata Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) je 4. februarja 2020 Evropskemu parlamentu posredoval zahtevo za odvzem imunitete C. Ponsatí i Obiols, ki izhaja iz sklepa preiskovalnega sodnika kazenskega oddelka tega sodišča z istega dne.
- 27 Po izstopu Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske iz Evropske unije 31. januarja 2020 je evropski parlament 10. februarja 2020 priznal izvolitev C. Ponsatí i Obiols za poslanko Evropskega parlamenta z začetkom veljavnosti 1. februarja 2020.
- 28 Podpredsednik Evropskega parlamenta je 13. februarja 2020 na plenarnem zasedanju posredoval zahtevo za odvzem imunitete C. Ponsatí i Obiols in jo poslal odboru JURI.
- 29 Potem ko so pritožniki predložili svoje pripombe Evropskemu parlamentu in jih je odbor JURI zaslišal, je ta 23. februarja 2021 sprejel poročila A 9-0020/2021, A 9-0021/2021 in A 9-0022/2021 o zahtevah za odvzem imunitete pritožnikom. Evropski parlament je s spornimi sklepi

pritožnikom odvzel imuniteto na podlagi člena 9, prvi odstavek, točka (b), Protokola (št. 7) o privilegijih in imunitetah Evropske unije (UL 2012, C 326, str. 266, v nadaljevanju: Protokol o privilegijih in imunitetah Unije).

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijani sklep

- 30 Pritožniki so v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 19. maja 2021 vložili tožbo za razglasitev ničnosti spornih sklepov.
- 31 Pritožniki so z ločeno vlogo, vloženo v tajništvu Splošnega sodišča 26. maja 2021, predlagali izdajo začasne odredbe za odlog izvršitve spornih sklepov.
- 32 S sklepom z dne 2. junija 2021, Puigdemont i Casamajó in drugi/Parlament (T-272/21 R, neobjavljen), izdanim na podlagi člena 157(2) Poslovnika Splošnega sodišča, je podpredsednik Splošnega sodišča odredil odlog izvršitve spornih sklepov do dneva izdaje sklepa, s katerim se konča postopek za izdajo začasne odredbe pred Splošnim sodiščem.
- 33 Podpredsednik Splošnega sodišča je s sklepom z dne 24. junija 2021 ugodil predlogu Kraljevine Španije za intervencijo v podporo predlogom Evropskega parlamenta.
- 34 Z izpodbijanim sklepom je podpredsednik Splošnega sodišča zavrnil predlog za izdajo začasne odredbe, ki so ga vložili pritožniki.
- 35 V ta namen je podpredsednik Splošnega sodišča v točki 38 navedenega sklepa odločil, da je treba preveriti, ali je izpolnjen pogoj nujnosti.
- 36 V zvezi s tem je v točki 42 izpodbijanega sklepa najprej razsodil, da se je treba sklicevati le na objektivne učinke spornih sklepov, določene glede na njihovo vsebino, in da domnevna nejasnost teh sklepov ne more zadostovati za ugotovitev resnosti in nepopravljivosti škode, ki so jo zatrjevali pritožniki.
- 37 Drugič, podpredsednik Splošnega sodišča je v točki 43 omenjenega sklepa odločil, da se pritožniki ne morejo sklicevati na domnevno nevarnost prijetja na poti na zasedanje Evropskega parlamenta v Strasbourg (Francija) ali na poti s tega zasedanja, ker je taka pot zajeta z imuniteto, predvideno v členu 9, drugi odstavek, Protokola o privilegijih in imunitetah Unije, ki jo pritožniki še vedno uživajo.
- 38 Tretjič, podpredsednik Splošnega sodišča je preučil, ali je mogoče šteti, da je bil pogoj nujnosti izpolnjen zaradi, po eni strani, domnevnega obstoja nevarnosti neizogibnega prijetja pritožnikov, ki je posledica skupnega učinka spornih sklepov, ter po drugi strani evropskih nalogov za prijetje, izdanih zoper pritožnike, in razpisov ukrepov za osebe, za katere se zahteva prijetje zaradi njihove predaje, katerih naslovniki so pritožniki (v nadaljevanju: razpisi ukrepov v SIS II).
- 39 V točki 45 izpodbijanega sklepa je podpredsednik Splošnega sodišča poudaril, da imajo pravosodni organi izvršitvene države članice zlasti pod pogoji iz členov 3 in 4 Okvirnega sklepa 2002/584 možnost zavrnilo izvršitev evropskega naloga za prijetje in da zahtevana oseba lahko ne privoli v svojo predajo, tako da mora o izvršitvi evropskega naloga za prijetje odločiti izvršitveni pravosodni organ. Iz tega je sklepal, da je nastanek škode, na katero so se sklicevali pritožniki, odvisen od več dejavnikov.

- 40 V točki 46 izpodbijanega sklepa je podpredsednik Splošnega sodišča ugotovil, da pritožniki niso dokazali, da bi bilo mogoče z zadostno stopnjo verjetnosti predvideti njihovo prijetje ali, *a fortiori*, njihovo predajo španskim organom.
- 41 V zvezi s tem je v točki 47 navedenega sklepa menil, da pritožniki niso predložili nobenega dokaza, da so izvršitveni pravosodni organi, zlasti organi države članice njihovega prebivališča, torej Kraljevine Belgije, nameravali izvršiti evropske naloge za prijetje, izdane zoper njih, na tak način, da bi domnevna škoda lahko dovolj verjetno nastala.
- 42 Podpredsednik Splošnega sodišča se je v točkah od 48 do 50 izpodbijanega sklepa skliceval na to, da po sprejetju spornih sklepov pravosodni izvršilni organi niso sprejeli ukrepov, in na ukrepe, ki so jih sprejeli belgijski organi, nato pa v točkah 51 in 53 tega sklepa navedel, da je Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) Sodišču predložilo predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, vpisan pod številko C-158/21, zaradi česar je bil nacionalni postopek prekinjen do odločitve Sodišča. V točki 53 navedenega sklepa je iz tega sklepal, da je izvršitev evropskih nalogov za prijetje, izdanih zoper pritožnike, odložena.
- 43 Poleg tega je podpredsednik Splošnega sodišča v točki 55 izpodbijanega sklepa ugotovil, da pritožniki niso predložili nobenega dokaza, ki bi postavil pod vprašaj ugotovitev, da je bila ta izvršitev odložena, in da zlasti dejstvo, da Kraljevina Španija ni izbrisala razpisov ukrepov v SIS II, ne vpliva na to ugotovitev.
- 44 Glede na vse te ugotovitve je podpredsednik Splošnega sodišča v točki 58 izpodbijanega sklepa sklenil, da pritožniki niso dokazali, da je pogoj nujnosti izpolnjen, saj se zdi, da resne in nepopravljive škode, na katero se sklicujejo, v obstoječem stanju ni mogoče opredeliti kot gotovo škodo ali je dokazati z zadostno stopnjo verjetnosti.

Predlogi strank

Predlogi iz pritožbe

- 45 Pritožniki Sodišču predlagajo, naj:
- izpodbijani sklep razveljavi;
  - izvršitev spornih sklepov odloži do odločitve o tožbi v zadevi T-272/21;
  - podredno, zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču in
  - pridrži odločitev o stroških.
- 46 Evropski parlament Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo zavrne in
  - pritožnikom naloži plačilo stroškov postopka za izdajo začasne odredbe pred Splošnim sodiščem in stroškov pritožbenega postopka.

47 Kraljevina Španija Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da je pritožba nedopustna v delu, v katerem vključuje dejstva, ki so nastala po izdaji izpodbijanega sklepa, ali v delu, v katerem se predlaga neupravičen ponovni preizkus;
- pritožbo zavrne in nadomesti obrazložitev izpodbijanega sklepa v zvezi s točko 43 in prvega stavka točke 52;
- podredno, pritožbo zavrne in
- pritožnikom naloži plačilo stroškov.

Predlogi iz nasprotne pritožbe

48 Kraljevina Španija z nasprotno pritožbo Sodišču predlaga, naj črta obrazložitev iz točke 43 izpodbijanega sklepa.

49 Pritožniki Sodišču predlagajo, naj:

- razglasi nasprotno pritožbo za nedopustno;
- podredno, naj to pritožbo zavrne, in
- Kraljevini Španiji naloži plačilo stroškov.

50 Evropski parlament Sodišču predlaga, naj:

- zavrne nasprotno pritožbo kot nedopustno in
- Kraljevini Španiji naloži plačilo stroškov tega postopka.

Pritožba

51 Pritožniki v utemeljitev svoje pritožbe navajajo dva pritožbena razloga, ki se nanašata na napačno uporabo prava s strani podpredsednika Splošnega sodišča, in sicer, prvič, ker ni upošteval, da bi resna in nepopravljiva škoda lahko nastala pred sprejetjem končne odločitve o izvršitvi evropskih nalogov za prijetje, izdanih zoper pritožnike, in drugič, ker je ugotovil, da zatrjevane škode ni mogoče predvideti z zadostno stopnjo verjetnosti.

52 Poleg tega Kraljevina Španija in Evropski parlament Sodišču predlagata, naj nadomesti obrazložitev.

Dopustnost pritožbe

Utemeljitev

53 Kraljevina Španija najprej izpodbija dopustnost pritožbe.

54 V zvezi s tem navaja, prvič, da se pritožniki sklicujejo na dejstva, ki so nastala po izdaji izpodbijanega sklepa in na katere se ni mogoče veljavno sklicevati v okviru te pritožbe. Drugič, trdi, da predlogi pritožnikov presegajo predmet postopka za izdajo začasne odredbe, ker se z njimi poskuša doseči odlog izvršitve evropskih nalogov za prijetje, izdanih zoper pritožnike. Tretjič, z nekaterimi trditvami pritožnikov naj bi se izpodbijala presoja dejanskega stanja, ki jo je opravil podpredsednik Splošnega sodišča. Četrto, če bi Sodišče razveljavilo izpodbijani sklep, bi morale zadevo vrniti Splošnemu sodišču, ker je to preverilo le enega od treh pogojev za izdajo začasne odredbe.

Presoja

55 Najprej je treba poudariti, da se trditve Kraljevine Španije v zvezi s sklicevanjem na dejstva, ki so nastala po izpodbijanem sklepu, in z izpodbijanjem presoje dejanskega stanja, ki jo opravi podpredsednik Splošnega sodišča, ne nanašajo na pritožbo v celoti, temveč le na nekatere trditve, ki so bile predložene v njeno utemeljitev.

56 V teh okoliščinah te trditve Kraljevine Španije nikakor niso take, da bi lahko utemeljile nedopustnost te pritožbe kot celote.

57 Drugič, ker je s pritožbo predlagana le razveljavitev izpodbijanega sklepa in po potrebi odlog izvršitve spornih sklepov, ni mogoče šteti, da se z njo želi od Sodišča doseči odlog izvršitve evropskih nalogov za prijetje, izdanih proti pritožnikom.

58 Tretjič, tudi če bi bilo mogoče domnevati, kot trdi Kraljevina Španija, da ta spor v primeru razveljavitve izpodbijanega sklepa ni pripravljen za obravnavo, bi ta okoliščina v skladu s členom 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije pomenila, da je treba v tem primeru zadevo vrniti Splošnemu sodišču. Vendar navedena okoliščina ne more povzročiti nedopustnosti pritožbe, ki so jo vložili pritožniki.

59 Zato pritožbe ni treba zavrniti kot nedopustne v celoti.

Prvi pritožbeni razlog

Utemeljitev

60 Pritožniki v prvem pritožbenem razlogu navajajo, da je podpredsednik Splošnega sodišča napačno uporabil pravo, ker ni upošteval dejstva, da bi resna in nepopravljiva škoda lahko nastala pred dokončno odločitvijo o izvršitvi evropskih nalogov za prijetje, izdanih zoper njih.

61 Pritožniki tako primarno trdijo, da več točk izpodbijanega sklepa temelji na domnevi, da bi le predaja pritožnikov Kraljevini Španiji pomenila resno in nepopravljivo škodo.

62 Tako naj bi podpredsednik Splošnega sodišča v točki 45 izpodbijanega sklepa upošteval le škodo, ki bi lahko nastala zaradi predaje pritožnikov španskim organom. Vendar naj bi resna in nepopravljiva škoda nastala že, če bi bili pritožniki prijeti in pridržani, četudi za omejen čas, zlasti ker naj bi taka nevarnost obstajala ob vsakem potovanju na ozemlje države članice. Do prijetja pritožnikov naj bi lahko prišlo zaradi izvršitve evropskih nalogov za prijetje, izdanih zoper njih, ali na podlagi razpisov ukrepov v SIS II. Poleg tega bi lahko izvršitveni pravosodni organ v skladu

s členom 12 Okvirnega sklepa 2002/584 pozneje odredil njihovo nadaljnje pridržanje v priporu. Prijetje in pridržanje C. Puigdemonta i Casamajója na Sardiniji (Italija) 23. septembra 2021 naj bi kazala, da je bila trditev pritožnikov utemeljena.

- 63 Točke od 47 do 49, 56 in 57 izpodbijanega sklepa naj bi prav tako temeljile na domnevi, da prijetje pritožnikov ne more pomeniti resne in nepopravljive škode. Podobno naj bi bilo v točki 60 tega sklepa tako prijetje opisano kot primer položaja, v katerem bi lahko nastala zatrjevana škoda, in ne kot položaj, v katerem je ta škoda že nastala.
- 64 Podredno pritožniki navajajo, da ugotovitve v zvezi z Okvirnim sklepom 2002/584 iz točke 45 izpodbijanega sklepa niso take, da bi dokazovale, da je bila škoda, ki bi nastala zaradi morebitnega prijetja pritožnikov, odvisna od več dejavnikov.
- 65 Evropski parlament in Kraljevina Španija predlagata, naj se prvi pritožbeni razlog zavrne.
- 66 Evropski parlament najprej trdi, da ta pritožbeni razlog delno temelji na trditvah, ki jih je treba zavrni kot nedopustne, ker temeljijo na dejstvih, ki so nastala po izdaji izpodbijanega sklepa, ali ker se z njimi izpodbija presoja dejanskega stanja, ki jo opravi podpredsednik Splošnega sodišča. Kraljevina Španija prav tako trdi, da se izpodbijana presoja podpredsednika Splošnega sodišča nanaša na presojo dokazov.
- 67 Poleg tega naj bi prvi pritožbeni razlog temeljil na napačni razlagi izpodbijanega sklepa, saj naj se podpredsednik Splošnega sodišča ne bi opredelil do vprašanja, ali je treba prijetje pritožnikov ali njihovo predajo španskim organom šteti za „resno in nepopravljivo škodo“. Podpredsednik Splošnega sodišča naj bi sicer pravilno razsodil, da je nastanek škode, ki jo zatrjujejo pritožniki, odvisen od več dejavnikov. Sporni sklepi naj ne bi bili odločilni vzrok za to škodo.
- 68 Kraljevina Španija predlaga, da se točka 45 izpodbijanega sklepa razlaga tako, da sporni sklepi niso odločilni vzrok za škodo, ki jo zatrjujejo pritožniki. Ta škoda naj bi v resnici izhajala iz njihove odločitve, da pobegnejo iz Španije, in nacionalnih ukrepov, sprejetih zaradi te odločitve.

Presoja

- 69 Uvodoma je treba preučiti trditve Parlamenta in Kraljevine Španije, s katerimi izpodbijata dopustnost prvega pritožbenega razloga.
- 70 Po eni strani je treba spomniti, da iz člena 256(1), drugi pododstavek, PDEU in člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije izhaja, da je pritožba omejena na pravna vprašanja. Splošno sodišče je zato edino pristojno, da ugotovi in presodi upoštevana dejstva ter presodi dokaze, ki so mu predloženi. Presoja teh dejstev in dokazov, razen v primeru njihovega izkrivljanja, torej ni pravno vprašanje, ki bi bilo predmet nadzora Sodišča v okviru pritožbe (glej po analogiji sklep podpredsednika Sodišča z dne 30. novembra 2021, Land Rheinland-Pfalz/Deutsche Lufthansa, C-466/21 P-R, neobjavljen, EU:C:2021:972, točka 43 in navedena sodna praksa).
- 71 V obravnavani zadevi pritožniki z utemeljitvijo prvega pritožbenega razloga primarno nameravajo dokazati, da je v izpodbijanem sklepu napačna pravna kvalifikacija dejstev, ker je podpredsednik Splošnega sodišča menil, da njihovo morebitno prijetje ne bi pomenilo resne in nepopravljive

škode. Podredno pritožniki v bistvu navajajo, da se je podpredsednik Splošnega sodišča zaradi napačne razlage Okvirnega sklepa 2002/584 zmotil o učinkih, ki so s tem okvirnim sklepom priznani evropskemu nalogu za prijetje, kakršen je bil izdan zoper njih.

- 72 Iz tega izhaja, da je treba zavrni trditev, v skladu s katero je treba prvi pritožbeni razlog šteti za nedopusten v delu, v katerem izpodbija presojo dejanskega stanja, ki jo opravi podpredsednik Splošnega sodišča.
- 73 Po drugi strani, ker je v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča nadzor Sodišča v okviru pritožbe omejen na presojo pravne rešitve v zvezi z razlogi in argumenti, o katerih se je razpravljalo na prvi stopnji, stranka ne more pred Sodiščem prvič navajati razlogov ali trditev, ki jih ni navedla pred Splošnim sodiščem (sklep podpredsednice Sodišča z dne 17. decembra 2020, *Anglo Austrian AAB in Belegging-Maatschappij „Far-East“/ECB*, C-207/20 P(R), neobjavljen, EU:C:2020:1057, točka 72 in navedena sodna praksa).
- 74 Zato se pritožniki pred Sodiščem ne morejo veljavno sklicevati na trditve, ki temeljijo na dejstvih, ki so nastala po sprejetju izpodbijanega sklepa. Iz tega sledi, da je treba trditev, da prijetje in pridržanje C. Puigdemonta i Casamajója na Sardiniji dokazujeta realnost tveganja, ki so mu izpostavljeni pritožniki, zavrniti kot nedopustno.
- 75 V zvezi z vsebinsko presojo prvega pritožbenega razloga je treba spomniti, kot je podpredsednik Splošnega sodišča poudaril v točkah 39 in 40 izpodbijanega sklepa, da je namen postopka za izdajo začasne odredbe zagotoviti polno učinkovitost prihodnje končne odločbe, da se prepreči vrzel v pravnem varstvu, ki ga zagotavlja Sodišče. Za uresničitev tega cilja je treba nujnost presojati glede na potrebo po začasni odločitvi, da se prepreči resna in nepopravljiva škoda za stranko, ki predlaga začasno varstvo. Ta stranka mora dokazati, da ne more počakati do izida postopka v zadevi v glavni stvari, ne da bi utrpela tovrstno škodo. Čeprav je res, da za dokaz obstoja take škode ni treba zahtevati, da se njen nastanek in neposrednost nastanka dokaže z absolutno gotovostjo, in je dovolj, da je mogoče to škodo z dovolj veliko verjetnostjo predvideti, vseeno velja, da mora stranka, ki predlaga sprejetje začasnega ukrepa, dokazati dejstva, za katera se šteje, da utemeljujejo možnost take resne in nepopravljive škode (sklep podpredsednice Sodišča z dne 16. julija 2021, *Symrise/ECHA*, C-282/21 P(R), neobjavljen, EU:C:2021:631, točka 40 in navedena sodna praksa).
- 76 Podpredsednik Splošnega sodišča je pri presoji, ali je bil pogoj nujnosti izpolnjen, v točki 45 izpodbijanega sklepa poudaril, da je uresničitev „škode, na katero so se sklicevali pritožniki“, odvisna od več dejavnikov.
- 77 Iz točke 41 tega sklepa izrecno izhaja, da je škoda, na katero so se pritožniki sklicevali pred Splošnim sodiščem, po njihovem mnenju izhajala iz nevarnosti, da bodo prijeti in predani španskim organom. Poleg tega je v točki 44 navedenega sklepa utemeljitev pritožnikov v zvezi s to škodo predstavljena tako, da temelji na dejstvu, da ni mogoče izključiti, da bi lahko prišlo do njihovega neizogibnega prijetja.
- 78 V tem okviru je treba točko 45 istega sklepa razumeti tako, da sta bila prijetje in predaja pritožnikov španskim organom odvisna od več dejavnikov.
- 79 Podpredsednik Splošnega sodišča s to ugotovitvijo torej nikakor ni izključil možnosti, da bi morebitno prijetje pritožnikov lahko povzročilo resno in nepopravljivo škodo.

- 80 Iz tega izhaja, da utemeljitev, ki je bila primarno navedena v podporo prvemu pritožbenemu razlogu, v delu, v katerem se nanaša na točko 45 izpodbijanega sklepa, temelji na napačni razlagi tega sklepa in jo je zato treba zavrnilo.
- 81 Enako velja, kolikor se ta utemeljitev nanaša na točke od 47 do 49, 56 in 57 navedenega sklepa, saj iz njegove točke 46 izhaja, da je namen teh točk med drugim ugotoviti, da pritožniki niso dokazali, da je bilo njihovo prijetje mogoče predvideti z zadostno stopnjo verjetnosti.
- 82 Nasprotno, zdi se, da je točka 60 izpodbijanega sklepa v nasprotju z obrazložitvijo v točkah od 44 do 58 tega sklepa, saj morebitno prijetje pritožnikov predstavlja ne kot pokazatelj, da je zatrjevana škoda nastala, temveč le, da je dovolj verjetno, da bo nastala.
- 83 Vendar je treba tako napako podpredsednika Splošnega sodišča šteti za brezpredmetno. Točka 60 izpodbijanega sklepa naj bi bila odveč, ker naj ne bi utemeljevala odločitve o zavrnitvi predloga za izdajo začasnih odredb, predstavljene v točki 59 omenjenega sklepa, temveč naj bi pritožnike zgolj opozorila, da ta odločitev ne posega v njihovo pravico do vložitve novega predloga za izdajo začasnih odredb na podlagi novih dejstev.
- 84 Zato je treba utemeljitev, ki je bila primarno navedena v podporo prvemu pritožbenemu razlogu, zavrniti kot delno neutemeljeno in delno brezpredmetno.
- 85 V zvezi z utemeljitvijo, navedeno podredno v podporo temu pritožbenemu razlogu, je treba poudariti, da se je podpredsednik Splošnega sodišča, da bi v točki 45 izpodbijanega sklepa ugotovil, da je nastanek škode, ki jo navajajo pritožniki, odvisen od obstoja več dejavnikov, skliceval na eni strani na pristojnost pravosodnih organov izvršitvene države članice, da zavrnejo izvršitev evropskega naloga za prijetje, in na drugi strani na dejstvo, da je predaja zahtevane osebe odvisna od izdaje odločitve teh organov, če se ta oseba ne strinja s predajo.
- 86 Ker se točka 45 izpodbijanega sklepa nanaša izključno na nekatere mehanizme, predvidene v Okvirnem sklepu 2002/584, je v nasprotju s trditvami Evropskega parlamenta in Kraljevine Španije ni mogoče razumeti kot ugotovitev, da so nacionalni ukrepi, ki jih je sprejela ta država članica, in ne sporni sklepi, odločilni vzrok za škodo, ki jo zatrjujejo pritožniki.
- 87 Nasprotno, iz točke 78 tega sklepa izhaja, da je treba točko 45 izpodbijanega sklepa razumeti tako, da med drugim potrjuje, da mehanizmi, predvideni v Okvirnem sklepu 2002/584, na katerega se ta točka sklicuje, pomenijo, da je prijetje pritožnikov odvisno od drugih dejavnikov, in ne od odvzema njihove poslanske imunitete na podlagi spornih sklepov.
- 88 Iz člena 1(1) tega okvirnega sklepa izhaja, da je evropski nalog za prijetje sodna odločba, ki jo izda država članica „z namenom prijetja in predaje“ zahtevane osebe s strani druge države članice.
- 89 Poleg tega je iz člena 11(1) in člena 17(3) navedenega okvirnega sklepa razvidno, da postopek izvršitve evropskega naloga za prijetje običajno sledi prijetju zahtevane osebe s strani organov izvršitvene države članice.
- 90 To razlago potrjuje pravilo, določeno v členu 12 tega okvirnega sklepa, v skladu s katerim izvršitveni pravosodni organ, kadar je oseba prijeta na podlagi evropskega naloga za prijetje, odloči, ali bo „oseba ostala v priporu“.

- 91 Poleg tega je iz člena 12 in člena 17(5) Okvirnega sklepa 2002/584 razvidno, da če izvršitveni pravosodni organ odloči, da se pripor zahtevane osebe odpravi, mora za začasno izpustitev te osebe na prostost sprejeti vse potrebne ukrepe, da ji prepreči pobeg, in zagotoviti, da ostanejo izpolnjeni materialni pogoji, potrebni za njeno dejansko predajo, dokler ni sprejeta končna odločitev o izvršitvi evropskega naloga za prijetje (sodba z dne 16. julija 2015, Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, točka 63).
- 92 Odločitev o predaji, na katero se nanaša točka 45 izpodbijanega sklepa, se v skladu s členoma 15 in 17 Okvirnega sklepa 2002/584 sprejme na koncu postopka izvršitve tega naloga za prijetje, torej po prijemu zahtevane osebe in sprejetju odločitev o njenem nadaljnjem pridržanju v priporu ali začasni izpustitvi na prostost.
- 93 Zato je podpredsednik Splošnega sodišča napačno uporabil pravo, ko je menil, da je bilo mogoče na podlagi pooblastil izvršitvenih pravosodnih organov, navedenih v točki 45, ugotoviti, da je bilo prijetje pritožnikov odvisno od obstoja več dejavnikov.
- 94 Zato je treba prvemu pritožbenemu razlogu ugoditi v delu, ki se nanaša na točko 45 izpodbijanega sklepa.
- 95 Glede na to, da je mogoče z razlogi iz točk od 46 do 57 izpodbijanega sklepa utemeljiti tudi njegov izrek, ugotovitev napačne uporabe prava v točki 45 tega sklepa sama po sebi ne pomeni, da je treba ta sklep razveljaviti. Iz tega sledi, da je treba preučiti drugi pritožbeni razlog.

Drugi pritožbeni razlog

Utemeljitev

- 96 Drugi pritožbeni razlog je razdeljen na pet delov. Najprej je treba preučiti skupaj prve tri dele tega pritožbenega razloga.
- 97 S prvim delom tega pritožbenega razloga pritožniki trdijo, da je obstoj razpisov ukrepov v SIS II zadostoval za ugotovitev, da se soočajo z dejanskim tveganjem, da bodo prijeti in da bodo zato utrpeli resno in nepopravljivo škodo. Po njihovem mnenju jih bodo policijske službe držav članic, ki zadevnim razpisom ukrepov v SIS II niso dodale označitve na podlagi člena 25(2) Sklepa 2007/533, dejansko prijele. Podpredsednik Splošnega sodišča je zato napačno uporabil pravo, ko je v točki 55 izpodbijanega sklepa ugotovil, da razpisi ukrepov v SIS II niso pomembni.
- 98 Z drugim delom drugega pritožbenega razloga pritožniki navajajo, da je podpredsednik Splošnega sodišča naložil previsok dokazni standard, ko je od njih zahteval, da predložijo dokaze o nameri držav članic, da jih primejo, čeprav je bilo ugotovljeno, da so bili zanje razpisani ukrepi v SIS II. Edini „ukrep“, ki bi ga države članice lahko sprejele, da bi izvršile te razpise ukrepov, naj bi bilo ravno prijetje pritožnikov.
- 99 S tretjim delom drugega pritožbenega razloga pritožniki trdijo, da dejstvo, da je izvršitev evropskih nalogov za prijetje, izdanih zoper njih, odložena, ne postavlja pod vprašaj verjetnosti nastanka zatrjevane škode. Podpredsednik Splošnega sodišča naj bi se oprl na to, kaj bi morali storiti španski organi, medtem ko bi se moral opreti na to, kaj so dejansko storili. Tudi če bi ti organi morali odložiti izvršitev razpisanih ukrepov v SIS II, naj bi dejstvo, da so bili ti še vedno aktivni,

zadostovalo za ugotovitev verjetnosti nastanka zatrjevana škoda. Sporočila preiskovalnega sodnika Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) italijanskim in francoskim organom naj bi to analizo potrjevala.

- 100 Evropski parlament in Kraljevina Španija predlagata, da se prvi trije deli drugega pritožbenega razloga zavrnejo.
- 101 Po mnenju Evropskega parlamenta je treba prve tri dele tega pritožbenega razloga vsaj delno razglasiti za nedopustne, ker, prvič, zahtevajo zgolj ponovni preizkus tožbe, vložene pri Splošnem sodišču, drugič, izpodbijajo presojo dejanskega stanja, ki jo je opravil podpredsednik Splošnega sodišča, in tretjič, temeljijo na dejanskih okoliščinah, ki niso bile predstavljene na prvi stopnji. Poleg tega se prvi in tretji del tega pritožbenega razloga ne nanašata na točke izpodbijanega sklepa, na katere se sklicujeta.
- 102 Kraljevina Španija trdi, da se pritožniki v predlogu za izdajo začasne odredbe niso sklicevali na razpise ukrepov v SIS II ali na potrebo po upoštevanju nevarnosti, da bi bili prijete v državi članici, ki ni Kraljevina Belgija, Kraljevina Španija ali Francoska republika. Zato meni, da je treba trditve, ki temeljijo na teh razpisih ukrepov ali na tej nevarnosti, zavrniti kot nedopustne. Enako rešitev je treba sprejeti glede trditve, ki temeljijo na sporočilih preiskovalnega sodnika Tribunal Supremo (vrhovno sodišče), na katera se sklicujejo pritožniki.
- 103 Kraljevina Španija poleg tega trdi, da pravila, na katera se sklicujejo pritožniki, niso taka, da bi se lahko podvomilo v ugotovitev podpredsednika Splošnega sodišča, da dejstvo, da so belgijski organi odložili izvršitev evropskih nalogov za prijete, izdanih zoper pritožnike, odpravlja nevarnost njihove predaje španskim organom.
- 104 Poleg tega Evropski parlament in Kraljevina Španija menita, da podpredsednik Splošnega sodišča ni uporabil pretirano strogega dokaznega standarda, ampak je zgolj uporabil ustaljeno sodno prakso Sodišča, v skladu s katero mora biti zatrjevano škodo mogoče predvideti z zadostno stopnjo verjetnosti.
- 105 Vsekakor Evropski parlament trdi, da prvi in drugi del drugega pritožbenega razloga nista izvedljiva, ker pritožniki ne izpodbijajo ugotovitev podpredsednika Splošnega sodišča v zvezi s prekinitvijo kazenskega postopka v Španiji, medtem ko te ugotovitve zadostujejo za utemeljitev zavrnitve predloga za izdajo začasne odredbe.

Presoja

- 106 V zvezi s trditvami Evropskega parlamenta in Kraljevine Španije, s katerimi izpodbijata dopustnost prvih treh delov drugega tožbenega razloga, je treba najprej spomniti, da morajo biti v skladu s členom 256(1) PDEU, členom 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije in členom 168 (1)(d) Poslovnika Sodišča v pritožbi jasno navedeni sporni elementi sodbe ali sklepa, katere ali katerega razveljavitev se zahteva, in pravne trditve, ki posebej podpirajo ta predlog. Ta zahteva ni izpolnjena v pritožbi, ki namesto da bi vključevala argumente, ki bi na specifičen način dokazali napačno uporabo prava, ki naj bi bila podana pri izpodbijani sodbi oziroma sklepu, samo ponavlja ali povzema tožbene razloge in argumente, ki so bili predstavljeni že pred Splošnim sodiščem. Taka pritožba namreč dejansko pomeni predlog za ponovni preizkus tožbe, ki je bila vložena pri Splošnem sodišču, kar ne spada v pristojnost Sodišča (sklep podpredsednika Sodišča z dne 10. januarja 2018, Komisija/RW, C-442/17 P(R), neobjavljen, EU:C:2018:6, točka 66 in navedena sodna praksa).

- 107 V obravnavani zadevi se zdi, da pritožniki v prvih treh delih drugega pritožbenega razloga navajajo številne napake izpodbijanega sklepa in navajajo vrsto pravnih argumentov, katerih namen je dokazati resničnost teh napak. Iz tega sledi, da teh prvih treh delov ni mogoče obravnavati kot predlogov za zgolj ponovni preizkus predloga za izdajo začasne odredbe, vloženega pri Splošnem sodišču.
- 108 Prav tako je treba zavrniti trditev Evropskega parlamenta, da je treba prvi in tretji del drugega pritožbenega razloga razglasiti za nedopustna, ker se ne nanašata na konkretne točke izpodbijanega sklepa.
- 109 Po eni strani je iz pritožbe nedvomno razvidno, da prvi del drugega pritožbenega razloga izpodbija presojo podpredsednika Splošnega sodišča, izraženo v točkah od 46 do 57 izpodbijanega sklepa, v skladu s katero škode, ki jo zatrjujejo pritožniki, ni bilo mogoče predvideti z zadostno stopnjo verjetnosti, čeprav so bili zoper njih razpisani ukrepi v SIS II.
- 110 Po drugi strani iz pritožbe jasno izhaja, da se tretji del drugega pritožbenega razloga nanaša na točke od 52 do 56 izpodbijanega sklepa, v katerih je podpredsednik Splošnega sodišča navedel učinke, ki jih je treba pripisati prekinitvi kazenskega postopka, začetega v Španiji.
- 111 Drugič, čeprav Sodišče, kot je bilo poudarjeno v točki 70 tega sklepa, pri preučitvi pritožbe ne more izpodbijati presoje dejstev in dokazov, ki jo je opravilo Splošno sodišče, za prve tri dele drugega pritožbenega razloga ni mogoče šteti, da je njihov namen izpodbijati tako presojo.
- 112 Po eni strani pritožniki v prvem in tretjem delu tega pritožbenega razloga očitajo, da je podpredsednik Splošnega sodišča uporabil zahtevo, da mora biti zatrjevana škoda dovolj verjetna, da se ugotovi nujnost. Za tako utemeljitev, ki ne izpodbija dejstev, ugotovljenih v izpodbijanem sklepu, je treba šteti, da se nanaša na pravno kvalifikacijo teh dejstev glede na merila, ki urejajo uporabo pojma nujnosti v okviru postopkov za izdajo začasne odredbe (glej po analogiji sklep predsednika Sodišča z dne 29. marca 2012, Golnisch/Parlament, C-569/11 P(R), neobjavljen, EU:C:2012:199, točka 27).
- 113 Po drugi strani se z drugim delom drugega pritožbenega razloga izpodbija dokazni standard, s katerim bi pritožniki morali dokazati zadostno verjetnost škode, ki jo zatrjujejo. Iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da je zatrjevana kršitev pravil, ki se uporabljajo na področju dokazov, pravno vprašanje, ki je v fazi pritožbe dopustno (glej sodbo z dne 10. julija 2008, Bertelsmann in Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, točka 44 in navedena sodna praksa).
- 114 Tretjič, iz sodne prakse, navedene v točki 73 tega sklepa, izhaja, da stranka pred Sodiščem ne more prvič navajati razlogov ali trditev, ki jih ni navajala pred Splošnim sodiščem.
- 115 Zato je treba trditve strank, ki temeljijo na prijemu in pridržanju C. Puigdemonta i Casamajója na Sardiniji ter na sporočilih preiskovalnega sodnika Tribunal Supremo (vrhovno sodišče), navedenih v točki 99 tega sklepa, zavreči kot nedopustne, ker te trditve niso bile predstavljene na prvi stopnji.
- 116 Ni pa mogoče šteti, da so bile trditve, ki temeljijo na obstoju razpisov ukrepov v SIS II in na potrebi po upoštevanju nevarnosti, da bi bili pritožniki prijati v državi članici, ki ni Kraljevina Belgija, Kraljevina Španija ali Francoska republika, prvič predstavljene pred Sodiščem. V predlogu za izdajo začasne odredbe so se pritožniki večkrat sklicevali na predvidljive učinke razpisov ukrepov

v SIS II in dvakrat omenili nevarnost, da jih bodo prijeli organi katere koli države članice Unije. Poleg tega je bila resničnost te nevarnosti podrobneje opisana v stališčih pritožnikov na prvi stopnji v zvezi z intervencijsko vlogo Kraljevine Španije.

- 117 Zato je treba presoditi utemeljenost prvih treh delov drugega pritožbenega razloga.
- 118 Iz točk od 46 do 57 izpodbijanega sklepa je razvidno, da je podpredsednik Splošnega sodišča menil, da obstoj evropskih nalogov za prijetje, izdanih zoper pritožnike, in razpisov ukrepov v SIS II niso zadostovali kot dokaz, da je bilo mogoče njihovo prijetje predvideti z zadostno stopnjo verjetnosti.
- 119 In sicer je podpredsednik Splošnega sodišča po preučitvi ukrepov, ki so jih sprejeli belgijski organi v zvezi z evropskimi nalogi za prijetje, izdanimi zoper pritožnike, in po ugotovitvi, da je bilo izvrševanje teh evropskih nalogov za prijetje odloženo, v točki 55 izpodbijanega sklepa odločil, da dejstvo, ki so ga navedli pritožniki, da Kraljevina Španija iz SIS II ni izbrisala razpisov ukrepov, ne more dokazati, da zadevni kazenski postopek ni bil prekinjen.
- 120 Na podlagi predvsem te presoje je podpredsednik Splošnega sodišča v točki 58 navedenega sklepa med drugim odločil, da se zdi, da škode, na katero se sklicujejo pritožniki, ne bi bilo mogoče opredeliti kot gotovo ali dokazano z zadostno stopnjo verjetnosti, in da zato pritožniki niso dokazali, da je izpolnjen pogoj nujnosti.
- 121 Kot trdijo pritožniki, obstoj razpisov ukrepov v SIS II, ki se nanašajo na zahtevane osebe z namenom njihovega prijetja zaradi predaje, načeloma pomeni obveznost prijetja oseb, na katere se razpisi ukrepov nanašajo.
- 122 Iz člena 31(1) Sklepa 2007/533 v zvezi z izvrševanjem ukrepa, zahtevanega v takem razpisu ukrepa, v povezavi s členom 27 navedenega sklepa izhaja, da tak razpis ukrepa skupaj s kopijo evropskega naloga za prijetje, na katerem temelji, pomeni in ima enake učinke kot evropski nalog za prijetje, izdan v skladu z Okvirnim sklepom 2002/584, če se ta sklep uporablja.
- 123 Poleg tega člen 24(1) Sklepa 2007/533 določa, da če država članica meni, da razpisani ukrep za osebe, za katere se zahteva prijetje zaradi predaje, ni v skladu z njeno nacionalno zakonodajo, njenimi mednarodnimi obveznostmi ali temeljnimi državnimi interesi, lahko zahteva, da se razpisu ukrepa doda označitev, ki pomeni, da ukrep, predlagan v razpisu, na njenem ozemlju ne bo izveden.
- 124 Če se Okvirni sklep 2002/584 uporablja, se lahko taka označitev v skladu s členom 25 Sklepa 2007/533 doda razpisu ukrepa v SIS II le, če je izvršitveni pravosodni organ zavrnil izvršitev evropskega naloga za prijetje, na katerega se razpis ukrepa nanaša, ali če je pristojni pravosodni organ zahteval, da se označitev doda na podlagi splošnega navodila, ali če je v konkretnem primeru očitno, da bo treba zavrniti izvršitev evropskega naloga za prijetje.
- 125 Poleg tega iz člena 30 Sklepa 2007/533 izhaja, da je zakonodajalec Unije v primeru, ko je bil ukrep za osebe, za katere se zahteva prijetje zaradi predaje, izdan na podlagi evropskega naloga za prijetje, predvidel, da prijetja ni bilo mogoče izvesti le, če je bila označitev dodana v skladu s postopki iz členov 24 in 25 navedenega sklepa.

- 126 Iz tega izhaja, da razen če se ugotovi sistematična neučinkovitost tega sklepa ali če je vsaka država članica, v katero bo zadevna oseba verjetno potovala, dodala označitev, kar v izpodbijanem sklepu ni bilo ugotovljeno, obstoj razpisa ukrepa v SIS II za osebe, za katere se zahteva prijetje zaradi predaje, sam po sebi pomeni veliko verjetnost, da bo ta oseba prijeta.
- 127 Ker je, kot je navedeno v točki 75 tega sklepa, v okviru postopka za izdajo začasne odredbe pogoj nujnosti lahko izpolnjen, ne da bi bilo treba z absolutno gotovostjo ugotoviti nastanek in neizogibnost zatrjevana škoda, je treba v takem primeru načeloma šteti, da je nastanek zatrjevana škoda kot posledice prijetja oseb, navedenih v razpisu ukrepa za osebe, za katere se zahteva prijetje zaradi predaje, predvidljiv z zadostno stopnjo verjetnosti.
- 128 Zato v tem primeru sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, od oseb, ki jih zadeva razpis ukrepa, ne more veljavno zahtevati, da predložijo dodatne dokaze, s katerimi bi dokazale predvidljivost njihovega prijetja.
- 129 V nasprotju s tem, kar je podpredsednik Splošnega sodišča menil v točki 47 izpodbijanega sklepa, od teh oseb zlasti ni mogoče pričakovati, da bodo dokazale, da nacionalni izvršitveni organi nameravajo izpolniti svoje obveznosti, ki izhajajo iz prava Unije.
- 130 Okoliščina, da pravosodni organ države članice v določenem obdobju ni ukrepal na podlagi evropskega naloga za prijetje, izdanega zoper te osebe, kot je v točkah od 48 do 50 izpodbijanega sklepa ugotovil podpredsednik Splošnega sodišča v zvezi s pritožniki, ne pomeni, da prijetje teh oseb ni dovolj verjetno.
- 131 Po eni strani, če ni dokončne odločbe, ta okoliščina namreč nikakor ne pomeni, da ta pravosodni organ na koncu ne bo izpolnil svojih obveznosti, ki izhajajo iz prava Unije. Po drugi strani pa ta okoliščina nikakor ne kaže, kakšen odnos bodo zavzeli organi drugih držav članic, v katere lahko zadevne osebe potujejo.
- 132 Glede odloga izvršitve evropskih nalogov za prijetje, izdanih zoper pritožnike, na katero se nanašajo točke od 51 do 56 izpodbijanega sklepa, je treba ugotoviti, da ne vpliva na predvidljivost prijetja pritožnikov na podlagi razpisov ukrepov v SIS II, dokler španski organi teh razpisov ne prekličejo.
- 133 Poleg tega, tudi če bi bilo treba presojo podpredsednika Splošnega sodišča v točki 55 izpodbijanega sklepa glede pomembnosti razpisov ukrepov v SIS II razumeti tako, da bi Kraljevina Španija morala preklicati te razpise ukrepov po predlogu za sprejetje predhodne odločbe v zadevi C-158/21, je treba poudariti, da glede na predmet postopka za izdajo začasne odredbe stopnje verjetnosti nastanka škode ni mogoče oceniti na podlagi predpostavke, da bo država članica kmalu preklicala odločitve, ki trenutno veljajo.
- 134 Glede na vse to se zdi, da je podpredsednik Splošnega sodišča storil napako pri pravni kvalifikaciji dejstev, ko je v točki 46 izpodbijanega sklepa odločil, da pritožniki niso dokazali, da bi bilo njihovo prijetje mogoče predvideti z zadostno stopnjo verjetnosti.
- 135 Zato je treba sprejeti prve tri dele drugega pritožbenega razloga.
- 136 V zvezi s posledicami napak, storjenih v točkah 45 in 46 izpodbijanega sklepa, je treba spomniti, da je v točki 41 tega sklepa navedeno, da se pritožniki sklicujejo na škodo, ki izhaja iz odvzema prostosti, ki bi bil posledica njihovega prijetja in njihove predaje španskim organom.

- 137 Iz tega izhaja, da mora presoja podpredsednika Splošnega sodišča v točki 58 navedenega sklepa, v skladu s katero pritožniki niso dokazali, da je izpolnjen pogoj nujnosti, nujno temeljiti na zavrnitvi trditve pritožnikov, da so izpostavljeni predvidljivi nevarnosti prijetja, ki bi jim lahko povzročilo resno in nepopravljivo škodo.
- 138 Zato v nasprotju s trditvami Evropskega parlamenta ta presoja ne more v pravno zadostni meri temeljiti na ugotovitvi podpredsednika Splošnega sodišča, da nevarnost predaje pritožnikov španskim organom ni bila dokazana z zadostno stopnjo verjetnosti.
- 139 V teh okoliščinah, ker se obrazložitev iz točk 42 in 43 izpodbijanega sklepa ne nanaša na nevarnost prijetja pritožnikov v državi članici, ki ni Francoska republika, je treba ugotoviti, da zaradi napak, storjenih v točkah 45 in 46 navedenega sklepa, presoja podpredsednika Splošnega sodišča iz točke 58 navedenega sklepa nima zadostne podlage.
- 140 Zato je očitno treba ugotoviti, ali lahko nadomestitvi obrazložitve, ki sta jo predlagala Evropski parlament in Kraljevina Španija, utemeljita izrek izpodbijanega sklepa.

Predlog Evropskega parlamenta za nadomestitev obrazložitve

Utemeljitev

- 141 Evropski parlament, ki ga podpira Kraljevina Španija, Sodišču predlaga, naj v primeru, če bi sprejelo pritožbene razloge pritožnikov, nadomesti obrazložitev tako, da razsodi, da škoda, povezana z nevarnostjo prijetja, ki jo zatrjujejo pritožniki, ni resna in nepopravljiva škoda.
- 142 V zvezi s tem trdi, da pristop, ki ga predlagajo pritožniki, ne bi upošteval izjemne narave začasnih odredb, saj bi se na njegovi podlagi lahko sistematično ugotavljalo, da je pogoj nujnosti izpolnjen v primeru odvzema imunitete poslancu Evropskega parlamenta, ki zavrača sodelovanje z nacionalnimi organi.
- 143 Ker je namen poslanske imunitete preprečiti vsakršno oviranje dobrega delovanja Evropskega parlamenta, naj bi morali pritožniki poleg tega dokazati, da bi sporni sklepi lahko ovirali izvajanje njihovih nalog in da dobro delovanje Evropskega parlamenta nasprotuje vsakršnemu oviranju izvrševanja njihovega mandata. Vendar pa naj nikakor ne bi dokazali, da bi prisilni ukrepi, ki bi jih država članica lahko sprejela proti poslancu Evropskega parlamenta, ogrožali neodvisnost in dobro delovanje te institucije.
- 144 Pritožniki predlagajo, da se predlog Evropskega parlamenta za nadomestitev obrazložitve zavrne.

Presoja

- 145 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je predlog za nadomestitev obrazložitve dopusten, če je z njim izkazan obstoj pravnega interesa v smislu, da lahko stranka, ki ga je predložila, z njim doseže korist. Tako je lahko, kadar predlog za nadomestitev obrazložitve pomeni obrambo proti razlogu, ki ga navede pritožnica (sodba z dne 24. februarja 2022, Bernis in drugi/CRU, C-364/20 P, neobjavljena, EU:C:2022:115, točka 37 in navedena sodna praksa).

- 146 Kot je navedeno v točki 75 tega sklepa, mora stranka, ki predlaga izdajo začasne odredbe, dokazati, da ne more počakati na izid postopka v glavni stvari, ne da bi utrpela resno in nepopravljivo škodo.
- 147 Čeprav je podpredsednik Splošnega sodišča napačno menil, da prijetja pritožnikov ni bilo mogoče predvideti z zadostno stopnjo verjetnosti, je treba ugotovitev, da pogoj nujnosti ni bil izpolnjen, kljub temu potrditi, če ni bilo verjetno, da bi to prijetje povzročilo resno in nepopravljivo škodo pritožnikom.
- 148 Predlog Evropskega parlamenta za nadomestitev obrazložitve je zato treba šteti za dopusten.
- 149 Kot je ta institucija pravilno poudarila, je imuniteta poslancev Evropskega parlamenta podeljena izključno v interesu Unije. Natančneje, ta imuniteta je namenjena preprečevanju kakršnega koli oviranja dobrega delovanja te institucije in s tem njenih pristojnosti. Zato se poslanec Evropskega parlamenta, ki je soočen z odločitvijo o odvzemu imunitete, ne more sklicevati na dejstvo, da bi navedena odločitev posegla ne le v njegovo pravico do svobodnega izvrševanja mandata, temveč tudi v dobro delovanje Evropskega parlamenta, kot na resno in nepopravljivo škodo, ki bi mu bila povzročena neposredno s to odločitvijo (glej v tem smislu sklep predsednika Sodišča z dne 29. marca 2012, Golnisch/Parlament, C-569/11 P(R), neobjavljen, EU:C:2012:199, točka 29).
- 150 Nevarnost resne in nepopravljive škode je tako lahko izključena v primeru, ko je do odvzema imunitete poslancu Evropskega parlamenta prišlo v zgodnji fazi kazenskega postopka proti njemu, ne da bi bilo ugotovljeno, da bi dejanski ali pričakovani potek tega postopka lahko konkretno oviral opravljanje poslančevih dolžnosti, kot so udeležba na zasedanjih, parlamentarna potovanja ali priprava poročil, in da interesi dobrega delovanja Evropskega parlamenta nasprotujejo vsakršnemu oviranju izvrševanja njegovega mandata (glej v tem smislu sklep predsednika Sodišča z dne 29. marca 2012, Golnisch/Parlament, C-569/11 P(R), neobjavljen, EU:C:2012:199, točka 30).
- 151 Te rešitve ni mogoče prenesti na položaj, ko so bili v kazenskem postopku, ki je utemeljeval odvzem poslanske imunitete, zoper zadevne poslance Evropskega parlamenta že izdani evropski nalogi za prijetje in razpisi ukrepov za osebe, za katere se zahteva prijetje zaradi predaje.
- 152 Tako sprejeti ukrepi lahko v primeru odvzema poslanske imunitete v skladu z Okvirnim sklepom 2002/584 in Sklepom 2007/533 namreč pripeljejo do prijetja zadevnih poslancev Evropskega parlamenta in njihovega nadaljnega pridržanja v priporu, lahko tudi za več tednov, do sprejetja odločitve o njihovi predaji.
- 153 Tak odvzem prostosti, ki se poleg tega lahko večkrat ponovi in se zgodi v več državah članicah, lahko zadevnim poslancem Evropskega parlamenta prepreči opravljanje dejavnosti, ki so povezane z izvrševanjem njihovega mandata, kot so udeležba na parlamentarnih potovanjih ali potovanja, potrebna za pripravo poročil, in tako ogrozi dobro delovanje Evropskega parlamenta. Glede na naravo dela poslanca Evropskega parlamenta in njegovo poklicanost, da to delo opravlja po vsej Uniji, je treba ugotoviti obstoj take ovire za izvrševanje mandata poslanca te institucije, ne da bi bilo treba od osebe, ki se sklicuje nanjo, zahtevati, da predloži podrobne podatke o konkretnih dejavnostih, ki bi jih morda morala opravljati v državah članicah, ki niso države članice, v katerih potekajo parlamentarna zasedanja.

- 154 Dodati je treba, da če v takem primeru ne bi bila odložena izvršitev sklepov o odvzemu imunitete zadevnih poslancev Evropskega parlamenta, bi bila škoda, ki bi jo s tem utrpeli, nepopravljiva, ker do konca mandata ne bi mogli opravljati svojih dolžnosti kot poslanci Evropskega parlamenta (glej po analogiji sklep predsednika Sodišča z dne 31. julija 2003, Le Pen/Parlament, C-208/03 P-R, EU:C:2003:424, točka 102).
- 155 Zato je treba šteti, da bi prijetje poslanca Evropskega parlamenta in njegovo pridržanje v priporu, ki bi lahko, odvisno od primera, trajalo več tednov, do sprejetja odločitve o njegovi predaji lahko povzročila resno in nepopravljivo škodo.
- 156 Glede na zgoraj navedeno je treba zavrni predlog Evropskega parlamenta za nadomestitev obrazložitve.

Predlog Kraljevine Španije za nadomestitev obrazložitve

Utemeljitev

- 157 Kraljevina Španija trdi, da je v točki 43 izpodbijanega sklepa napačno uporabljeno pravo glede dometa spornih sklepov, in zato Sodišču predlaga, naj nadomesti obrazložitev s črtanjem točke 43.
- 158 Primarno podpredsedniku Splošnega sodišča očita, da je prekoračil svojo funkcijo sodnika, pristojnega za izdajo začasne odredbe, ker je razlago spornih sklepov v bistvu zvedel na odločitve o enem od tožbenih razlogov, ki so jih pritožniki navedli v okviru ničnostne tožbe.
- 159 Podredno Kraljevina Španija trdi, da je bila s spornimi sklepi pritožnikom v celoti odvzeta imuniteta in da ni mogoče šteti, da se lahko še vedno sklicujejo na domnevno „imuniteto med potovanjem“, ki je Protokol o privilegijih in imunitetah Unije nikakor ne predvideva.
- 160 Poleg tega Kraljevina Španija meni, da je treba spremeniti prvi stavek točke 52 izpodbijanega sklepa, ker ta stavek vsebuje napačno razlago njene intervencijske vloge, predložene na prvi stopnji.
- 161 Pritožniki predlagajo, da se predlog Kraljevine Španije za nadomestitev obrazložitve zavrne.

Presoja

- 162 Kot je navedeno v točki 145 tega sklepa, je predlog za nadomestitev obrazložitve dopusten le, če lahko stranka, ki ga je predložila, z njim doseže korist.
- 163 V obravnavani zadevi Kraljevina Španija s predlogom za nadomestitev obrazložitve predlaga črtanje točke 43 izpodbijanega sklepa in spremembo prvega stavka točke 52 navedenega sklepa.
- 164 Prvič, v točki 43 sklepa je podpredsednik Splošnega sodišča vsebinsko odločil, da s spornimi sklepi ni bila odvzeta imuniteta iz člena 9, drugi odstavek, Protokola o privilegijih in imunitetah Unije. Iz tega je sklepal, da se pritožniki ne morejo sklicevati na domnevno nevarnost prijetja med potjo na zasedanje Evropskega parlamenta v Strasbourgu (Francija) ali vrnitvijo z njega.

- 165 Z morebitno nadomestitvijo obrazložitve podpredsednika Splošnega sodišča Kraljevina Španija ne bi dosegla koristi v tem postopku.
- 166 Če bi se štelo, kot predlaga Kraljevina Španija, da je bila s spornimi sklepi pritožnikom v celoti odvzeta poslanska imuniteta, ali če se vsaj ne bi izključila možnost, da so imeli tak učinek, bi to pripeljalo do ugotovitve, da bi bilo prijetje pritožnikov verjetno tudi na ozemlju Francoske republike in da bi bila škoda, na katero se lahko sklicujejo, še večja zaradi dejstva, da bi lahko sporni sklepi ovirali njihovo udeležbo na parlamentarnih zasedanjih.
- 167 Po drugi strani pa nadomestitev obrazložitve, ki jo predlaga Kraljevina Španija, ne more popraviti napak, ki jih je storilo Splošno sodišče v točkah 44 in 45 izpodbijanega sklepa.
- 168 Drugič, v zvezi s spremembo obrazložitve v prvem stavku točke 52 izpodbijanega sklepa je treba ugotoviti, da tudi s tem Kraljevina Španija ne bi dosegla koristi.
- 169 Ta sprememba naj bi namreč zgolj popravila napako, ki jo je storil podpredsednik Splošnega sodišča pri razlagi vlog Kraljevine Španije, ne bi pa vplivala na ugotovitev dejstev v izpodbijanem sklepu ali na njihovo kvalifikacijo.
- 170 Iz tega izhaja, da je treba predlog Kraljevine Španije za nadomestitev obrazložitve zavrniti kot nedopusten in posledično izpodbijani sklep v celoti razveljaviti, ne da bi bilo treba preučiti četrti in peti del drugega pritožbenega razloga.

Nasprotna pritožba

- 171 Ker je izpodbijani sklep v celoti razveljavljen, je nasprotna pritožba postala brezpredmetna in o njej ni treba odločiti (glej po analogiji sodbo z dne 25. januarja 2022, Komisija/European Food in drugi, C-638/19 P, EU:C:2022:50, točka 148 in navedena sodna praksa).

Predlog za izdajo začasnih odredb, vložen pri Splošnem sodišču

- 172 V skladu s členom 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije lahko Sodišče, če odločbo Splošnega sodišča razveljavi, samo dokončno odloči o zadevi, če stanje postopka to dovoljuje, ali pa jo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču. Ta določba se uporablja tudi za pritožbe na podlagi drugega odstavka člena 57 Statuta Sodišča Evropske unije (glej v tem smislu sklep podpredsednice Sodišča z dne 10. septembra 2020, Svet/Sharpston, C-424/20 P(R), neobjavljen, EU:C:2020:705, točka 31 in navedena sodna praksa).
- 173 V obravnavani zadevi ima Sodišče vse potrebne elemente za dokončno odločitev o predlogu pritožnikov za izdajo začasne odredbe.
- 174 Ker so stranke med postopkom na prvi stopnji lahko v celoti predstavile svoja stališča glede treh pogojev, ki morajo biti izpolnjeni za izdajo začasne odredbe, dejstvo, da je podpredsednik Splošnega sodišča preveril le enega od teh pogojev, ne more preprečiti Sodišču, da bi samo dokončno odločilo o predlogu za izdajo začasne odredbe.
- 175 V zvezi s tem je treba spomniti, da člen 156(4) Poslovnika Splošnega sodišča določa, da je treba v predlogu za izdajo začasne odredbe navesti predmet spora, okoliščine, iz katerih izhaja nujnost, ter dejanske in pravne razloge, ki na prvi pogled izkazujejo utemeljenost predlagane začasne

odredbe. Tako lahko v skladu z ustaljeno sodno prakso sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, odobri odlog izvršitve in izda druge začasne odredbe, če je ugotovljeno, da je njihova izdaja na prvi pogled dejansko in pravno upravičena (*fumus boni juris*) ter da so nujni, torej da jih je treba izdati zaradi preprečitve nastanka resne in nepopravljive škode za interese stranke, ki jih predlaga, in da morajo učinkovati pred odločbo o tožbi v glavni stvari. Ti pogoji so kumulativni, zato je treba predloge za začasne odredbe zavrni, kadar kateri od njih ni izpolnjen. Sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, glede na okoliščine tudi pretehta zadevne interese (sklep podpredsednika Sodišča z dne 16. julija 2021, *Symrise/ECHA*, C-282/21 P(R), neobjavljen, EU:C:2021:631, točka 26).

Dopustnost tožbe v postopku v glavni stvari

Utemeljitev

- 176 Evropski parlament je izrazil „resne pomisleke“ glede dopustnosti tožbe v postopku v glavni stvari. Po eni strani naj bi vsak od treh pritožnikov lahko zahteval zgolj razglasitev ničnosti sklepa, ki se nanaša nanj, ne pa tudi razglasitve ničnosti sklepov, ki se nanašajo na druge pritožnike. Po drugi strani naj pritožniki ne bi pojasnili, v kakšnem obsegu se vsak od tožbenih razlogov nanaša na vsakega od spornih sklepov.

Presoja

- 177 Spomniti je treba, da vprašanje dopustnosti tožbe v postopku v glavni stvari načeloma ne sme biti obravnavano v okviru postopka za izdajo začasne odredbe, da ne pride do prejudiciranja odločitve o vsebini tožbe. Če pa se zatrjuje očitna nedopustnost tožbe, mora sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, ugotoviti, da ima tožba *prima facie* elemente, na podlagi katerih je mogoče z določeno verjetnostjo sklepati, da je dopustna (glej v tem smislu sklep predsednika Sodišča z dne 26. junija 2003, *Belgija in Forum 187/Komisija*, C-182/03 R in C-217/03 R, EU:C:2003:385, točka 98).
- 178 V obravnavani zadevi je Evropski parlament zgolj izrazil „resne dvome“ glede dopustnosti tožbe v postopku v glavni stvari v bistvu zato, ker nima vsak od pritožnikov procesne legitimacije za vložitev tožbe zoper sklepa, ki se nanašata na druga dva pritožnika, in zaradi navedbe nekaterih tožbenih razlogov v ničnostni tožbi.
- 179 Zdi se torej, da Evropski parlament ni trdil, da je tožba v postopku v glavni stvari očitno nedopustna, niti ni predložil dokazov, na podlagi katerih bi bilo mogoče v okviru kratkega preizkusa dopustnosti te tožbe, kar je po uradni dolžnosti naloga sodnika, pristojnega za izdajo začasne odredbe, ugotoviti, da je ta tožba verjetno nedopustna v celoti.
- 180 Iz tega izhaja, da predloga za izdajo začasne odredbe ni mogoče zavrni zaradi nedopustnosti tožbe v postopku v glavni stvari.

Fumus boni juris

Utemeljitev

- 181 Da bi dokazali *fumus boni juris*, se pritožniki sklicujejo na osem tožbenih razlogov, predstavljenih v utemeljitev tožbe v postopku v glavni stvari.
- 182 V svoji utemeljitvi tretjega od teh tožbenih razlogov, ki ga je treba preučiti na začetku, pritožniki med drugim navajajo, da je bilo v postopku, v katerem so bili sprejeti sporni sklepi, kršeno načelo nepristranskosti, ki izhaja iz člena 41(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah v povezavi s členom 39(2) te listine.
- 183 Točka 8 sporočila članom Odbora Parlamenta za pravne zadeve z dne 19. novembra 2019 o določitvi načel, ki se uporabljajo za zahteve za odvzem imunitete, naj bi določala, da za mesto poročevalca velja enakomerna rotacija med političnimi skupinami, vendar naj bi izključevala možnost, da bi poročevalec pripadal isti politični skupini ali bil izvoljen v isti državi članici kot poslanec, katerega imuniteta je predmet obravnave.
- 184 Vendar naj bi bil poročevalec za sporne sklepe član iste politične skupine kot politična stranka VOX, ki je vložila popularno tožbo v kazenskih postopkih proti tožečim strankam. Prav tako naj bi vodil sestanek te politične stranke, na katerem naj bi podprl slogan „Puigdemonta v zapor“.
- 185 Poleg tega naj bi bila predsednik odbora JURI in stranka, ki ji pripada, zelo sovražno nastrojena proti pritožnikom in naj bi izvajala strategijo, s katero bi jim preprečila, da bi po izvolitvi nastopili svoj mandat v Evropskem parlamentu.
- 186 Evropski parlament trdi, da je postopek za odvzem imunitete članu te institucije politične narave in da zato zanj ne morejo veljati enaka pravila kot za disciplinski ali sodni postopek. Zato naj dejstvo, da sta poročevalec in predsednik odbora JURI pripadnika druge politične skupine kot zadevni poslanec, samo po sebi ne bi pomenilo kršitve načela nepristranskosti.
- 187 Iz istih razlogov naj bi bilo dejstvo, da naj bi poročevalec in predsednik odbora JURI dajala politične izjave, ki odstopajo od političnega programa, ki ga zagovarjajo pritožniki, nepomembno. Poleg tega naj trditve pritožnikov v zvezi s tem ne bi bile podprte z nobenim konkretnim dokazom.

Presoja

- 188 Iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da je pogoj v zvezi s *fumus boni juris* izpolnjen, kadar se za vsaj enega izmed razlogov, ki jih v utemeljitev tožbe v glavni stvari navaja stranka, ki predlaga izdajo začasne odredbe, na prvi pogled zdi, da ni neutemeljen. To zlasti velja, kadar eden od navedenih razlogov razkriva obstoj kompleksnih pravnih vprašanj, katerih rešitev ni vnaprej jasna, in torej zasluži temeljito presojo, ki je ne opravi sodnik začasne odredbe, ampak mora biti predmet postopka v glavni stvari, ali kadar razprava med strankami pokaže na obstoj pomembnega pravnega nesoglasja, katerega rešitev ni očitna (sklep z dne 17. decembra 2018, Komisija/Poljska, C-619/18 R, EU:C:2018:1021, točka 30 in navedena sodna praksa).
- 189 Prvič, stranke se ne strinjajo glede same uporabe načela nepristranskosti za poročevalca in predsednika odbora JURI v okviru postopka v zvezi z zahtevo za odvzem imunitete poslanca Evropskega parlamenta.

- 190 V zvezi s tem je treba poudariti, da Sodišče o tem pravnem vprašanju še ni odločalo.
- 191 Poleg tega uporabe vseh postopkovnih zahtev, ki veljajo za upravne postopke na splošno, v takem postopku ni mogoče *prima facie* šteti za očitno zaradi izrazito politične narave parlamentarnih postopkov.
- 192 Ker pa se z odločitvijo o odvzemu imunitete poslancu Evropskega parlamenta odvzame bistveni element statusa poslanca Evropskega parlamenta, ki ga imajo člani te institucije na enak način ves čas zasedanja zakonodajnega telesa (glej v tem smislu sodbo z dne 19. decembra 2019, Junqueras Vies, C-502/19, EU:C:2019:1115, točka 78), mora postopek, ki lahko pripelje do sprejetja take odločitve, zadevnemu evropskemu poslancu nujno zagotoviti zadostna individualna jamstva.
- 193 Poleg tega člen 41(1) Listine o temeljnih pravicah določa, da ima vsakdo pravico, da institucije, organi, uradi in agencije Unije njegove zadeve obravnavajo nepristransko, brez razlikovanja med zadevnimi institucijami ali glede na postopek, po katerem se te zadeve obravnavajo.
- 194 Čeprav je bila uporaba te določbe za postopek v zvezi s sprostitvijo sedeža v Evropskem parlamentu zaradi prenehanje mandata člana te institucije res izključena, ta rešitev ni temeljila na politični naravi tega postopka, temveč na popolnem pomanjkanju diskrecijske pravice, ki jo ima Evropski parlament na voljo v okviru tega postopka (sklep podpredsednice Sodišča z dne 8. oktobra 2020, Junqueras i Vies/Parlament, C-201/20 P(R), neobjavljen, EU:C:2020:818, točki 93 in 94).
- 195 Ker niti Protokol o privilegijih in imunitetah Unije niti Poslovnik Evropskega parlamenta ne določata natančno, v katerih primerih se imuniteta člana te institucije odvzame, ima Evropski parlament pri odločanju o zahtevi za odvzem imunitete enega od svojih poslancev *a priori* široko diskrecijsko pravico.
- 196 Načelo iz točke 8 sporočila članom Odbora Parlamenta za pravne zadeve, omenjenega v točki 183 tega sklepa, po katerem poročevalec ne sme pripadati isti politični skupini ali biti izvoljen v isti državi članici kot poslanec, katerega imuniteta je predmet obravnave, poleg tega potrjuje, da je namen prakse Evropskega parlamenta prav zagotavljanje vsaj določene stopnje nepristranskosti poročevalca.
- 197 Glede na te premisleke je treba vprašanje, ali načelo nepristranskosti velja za poročevalca in predsednika odbora JURI v okviru postopka v zvezi z zahtevo za odvzem imunitete poslanca, obravnavati kot vprašanje, glede katerega obstaja pomembno pravno nesoglasje, katerega rešitev ni očitna.
- 198 Drugič, če bi se ugotovilo, da velja to načelo, bi bila obravnava tretjega tožbenega razloga tožbe v postopku v glavni stvari povezana z ugotavljanjem, ali dokazi, ki jih navajajo pritožniki, zadostujejo za ugotovitev kršitve načela nepristranskosti.
- 199 V skladu s tem načelom morajo institucije, organi, uradi in agencije zlasti spoštovati oba vidika zahteve nepristranskosti, ki sta na eni strani subjektivna nepristranskost, v skladu s katero noben uslužbenec zadevne institucije ne sme biti pristranski in ne sme imeti osebnih predsodkov, ter na drugi strani objektivna nepristranskost, v skladu s katero mora ta institucija zagotoviti zadostna

jamstva, da se izključi vsak upravičen dvom o morebitnem predsodku (glej v tem smislu sodbo z dne 25. februarja 2021, Dalli/Komisija, C-615/19 P, EU:C:2021:133, točka 112 in navedena sodna praksa).

- 200 V tem primeru ravnanje poročevalca in predsednika odbora JURI, na katero se sklicujejo pritožniki, *prima facie* kaže na pristranskost ali osebni predsodek do njih.
- 201 Kljub temu bo moralo sodišče, ki odloča meritorno, presoditi, ali je resničnost tega ravnanja dokazana, če Evropski parlament trdi, da dokumenti, ki so jih predložili pritožniki, tega ne dokazujejo, ne da bi zanikal obstoj navedenih ravnanj.
- 202 Poleg tega ni sporno, da je politična stranka VOX v zelo posebnem položaju, saj je neposredno vpletena v kazenski postopek proti pritožnikom in je iz tega naslova neposredno udeležena v postopku predhodnega odločanja v zadevi C-158/21.
- 203 Podobno, kot je navedeno v prilogah k predlogu za izdajo začasne odredbe, iz sklepa z dne 19. novembra 2020, Buxadé Villalba in drugi/Parlament (T-32/20, neobjavljen, EU:T:2020:552), izhaja, da so poslanci Evropskega parlamenta, ki pripadajo tej stranki, pri Splošnem sodišču vložili tožbo za razveljavitev priznanja Evropskega parlamenta glede izvolitve dveh pritožnikov za poslanca Evropskega parlamenta.
- 204 V teh okoliščinah ni mogoče izključiti, da bi po kratkem preizkusu, ki ga mora opraviti sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, dejstvo, da poročevalec pripada politični skupini, v kateri so evropski poslanci politične stranke VOX, lahko ustvarilo upravičen dvom o morebitnem predsodku do pritožnikov.
- 205 Zato, ne da bi se na tej stopnji izrekel o utemeljenosti tretjega tožbenega razloga, kar je naloga samo sodnika, ki odloča meritorno, se zdi, da ga ni mogoče šteti za neresnega.
- 206 Ker ta tožbeni razlog lahko pripelje do razglasitve ničnosti spornih sklepov, je treba v primeru, da bi ga sodnik, ki odloča meritorno, sprejel, šteti, da je pogoj *fumus boni juris* izpolnjen.

Nujnost

Utemeljitev

- 207 Da bi pritožniki dokazali izpolnjevanje pogoja nujnosti, navajajo, da bi jim morebitno prijetje, ki bi mu po potrebi sledila predaja španskim organom, povzročila resno in nepopravljivo škodo, saj bi bila prizadeta njihova pravica do opravljanja funkcije poslanca Evropskega parlamenta.
- 208 Kombinacija spornih sklepov na eni strani ter evropskih nalogov za prijetje in razpisov ukrepov v SIS II zoper pritožnike na drugi strani naj bi jih izpostavila visokemu tveganju prijetja in predaje španskim organom zaradi obveznosti, ki jih ti evropski nalogi za prijetje in razpisi ukrepov nalagajo organom vseh držav članic. To tveganje bi se lahko pojavilo med potovanjem v Strasbourg na parlamentarna zasedanja, pa tudi med številnimi dejavnostmi, ki bi jih morali pritožniki kot poslanci Evropskega parlamenta opravljati po vsej Uniji.

- 209 To, da je C. Puigdemont i Casamajó v preteklosti lahko potoval v več držav članic, ne da bi bil prijet, je mogoče pojasniti z dejstvom, da med oktobrom 2017 in njegovo izvolitvijo v Evropski parlament zanj ni bilo evropskega naloga za prijetje. Do marca 2018 naj ne bi potoval v nobeno drugo državo članico kot Kraljevino Belgijo, dokler je bil proti njemu izdan evropski nalog za prijetje, kar pojasnjuje, da so ga takrat prijeli nemški organi.
- 210 Poleg tega bi bilo treba zavriniti trditev Kraljevine Španije, da je izvršitev evropskih nalogov za prijetje odložena, ker je Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) Sodišču predložilo predlog za sprejetje predhodne odločbe. Tak odlog naj namreč ne bi izhajal iz sodne prakse Sodišča, španski organi pa naj bi se odločili, da bodo ohranili razpise ukrepov v SIS II, s čimer naj bi dokazali, da še vedno nameravajo doseči izvršitev evropskih nalogov za prijetje, izdanih zoper pritožnike.
- 211 Nazadnje pritožniki menijo, da bi bila morebitna razglasitev ničnosti spornih sklepov prepozna, da bi jih zaščitila pred tveganjem, na katero se sklicujejo, in da zato ne bi bila dovolj, da bi jim omogočila izvrševanje njihovega mandata evropskega poslanca.
- 212 Evropski parlament trdi, prvič, da sporni sklepi niso odločilni vzrok za škodo, ki jo zatrjujejo pritožniki. Ta škoda naj bi izhajala iz odločitev, ki so jih sprejeli španski organi, saj se sporni sklepi omejujejo na odpravo postopkovnih ovir za izvršitev teh odločitev.
- 213 Drugič, Evropski parlament trdi, da je treba razmere v Belgiji še posebej upoštevati, ker, prvič, vsaj dva od pritožnikov tam prebivata in, drugič, poslanci Evropskega parlamenta deloma tam delajo. Belgijski pravosodni organi naj bi stalno zavračali dokončno izvršitev evropskih nalogov za prijetje, izdanih proti pritožnikom, še preden jim je bila priznana poslanska imuniteta, in proti drugim osebam, ki se zahtevajo zaradi povezanih dejanj. Malo verjetno naj bi bilo, da bi se stališče teh pravosodnih organov do odločitve Sodišča v zadevi C-158/21 spremenilo.
- 214 Tretjič, čeprav sporni sklepi v Španiji nimajo učinka, naj pritožniki ne bi dokazali, da obstaja dejanska nevarnost, da bi jih države članice, ki niso Kraljevina Belgija, prijele in predale španskim organom, medtem ko redno potujejo znotraj Unije. Prav tako naj ne bi bila ugotovljena povezava med potovanjem v države članice, ki niso Kraljevina Belgija, in njihovo funkcijo poslancev Evropskega parlamenta. Zlasti zato, ker jim ni bila odvzeta imuniteta iz drugega odstavka člena 9 Protokola o privilegijih in imunitetah Unije, naj bi lahko prosto potovali v Strasbourg, da bi se udeležili parlamentarnih zasedanj.
- 215 Četrtič, pravilno vodenje sodnega postopka v državi članici naj v nobenem primeru ne bi moglo pomeniti obliko resne in nepopravljive škode.
- 216 Kraljevina Španija trdi, da sporni sklepi niso odločilni vzrok za škodo, ki jo zatrjujejo pritožniki. Ker pritožniki prebivajo v Belgiji in morajo za izvrševanje svojega mandata potovati v Bruselj (Belgija) in Strasbourg, se poleg tega naj ne bi zdelo, da bi jim izvrševanje njihovega mandata kot poslancev Evropskega parlamenta preprečilo morebitno pridržanje v Španiji.
- 217 Poleg tega se zdi, da nobena država članica ni začela postopka za izvršitev evropskih nalogov za prijetje, izdanih zoper pritožnike. Zelo malo verjetno naj bi bilo, da bi katera koli država članica začela izvrševati te evropske naloge za prijetje, medtem ko še teče postopek predhodnega odločanja v zadevi C-158/21. Vložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 267 PDEU naj bi namreč povzročila prekinitev nacionalnega postopka, vključno s postopkom odločanja o evropskih nalogih za prijetje.

Presoja

- 218 Kot je bilo opozorjeno v točki 75 tega sklepa, je treba nujnost presoјati glede na nujnost začasne odločitve, da bi se izognili, da bi stranki, ki zahteva začasno varstvo, nastala velika in nenadomestljiva škoda. Ta stranka mora dokazati, da ne more počakati na izid postopka v zadevi v glavni stvari, ne da bi utrpela tovrstno škodo. Čeprav je res, da za dokaz obstoja take škode ni treba zahtevati, da se njen nastanek in neposrednost nastanka dokažeta z absolutno gotovostjo, in je dovolj, da je mogoče to škodo z dovolj veliko verjetnostjo predvideti, vseeno velja, da mora stranka, ki predlaga sprejetje začasnega ukrepa, dokazati dejstva, za katera se šteje, da utemeljujejo možnost take resne in nepopravljive škode.
- 219 V obravnavani zadevi ni sporno, da je za vsakega od pritožnikov izdan evropski nalog za prijetje, ki so ga izdali španski pravosodni organi, in da so zanje razpisani ukrepi za osebe, za katere se zahteva prijetje zaradi predaje.
- 220 Iz točk od 88 do 92 tega sklepa izhaja, da izdaja evropskega naloga za prijetje s strani pravosodnega organa države članice obvezuje druge države članice, da med drugim primejo zahtevano osebo in odločijo o njenem pridržanju v priporu do odločitve o predaji.
- 221 Podobno iz točk od 121 do 125 tega sklepa izhaja, da obstoj razpisa ukrepa v SIS II za osebe, za katere se zahteva prijetje zaradi predaje, načeloma sam po sebi pomeni obveznost prijetja oseb, opredeljenih v teh razpisih ukrepov, razen če se jim doda označitev.
- 222 Poleg tega evropski nalog za prijetje ne pomeni le obveznosti prijetja zahtevane osebe, temveč tudi obveznost predaje te osebe odreditvenemu pravosodnemu organu.
- 223 Tako iz ustaljene sodne prakse Sodišče izhaja, da je namen Okvirnega sklepa 2002/584 to, da se z uvedbo poenostavljenega in učinkovitega sistema predaje oseb, ki so obsojene ali osumljene storitve kaznivega dejanja, poenostavi in pospeši pravosodno sodelovanje in da se tako prispeva k uresničitvi cilja, zastavljenega za Unijo, da postane območje svobode, varnosti in pravice, tako da se opira na visoko stopnjo zaupanja, ki mora obstajati med državami članicami (sodba z dne 29. aprila 2021, X (Evropski nalog za prijetje – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, točka 37 in navedena sodna praksa).
- 224 Na področju, ki je urejeno z Okvirnim sklepom 2002/584, je načelo medsebojnega priznavanja – ki, kot je razvidno zlasti iz uvodne izjave 6 tega okvirnega sklepa, pomeni „temeljni kamen“ pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah – izraženo v členu 1(2) tega okvirnega sklepa, v katerem je določeno pravilo, da države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami navedenega okvirnega sklepa (sodba z dne 29. aprila 2021, X (Evropski nalog za prijetje – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, točka 38 in navedena sodna praksa).
- 225 Iz tega sledi, da izvršitveni pravosodni organi lahko načeloma zavrnejo izvršitev takega naloga samo iz taksativno naštetih razlogov za neizvršitev, določenih z Okvirnim sklepom 2002/584, za izvršitev evropskega naloga za prijetje pa se lahko določi le kateri od pogojev, ki so izčrpno naštetih v členu 5 tega okvirnega sklepa. Zato je, medtem ko je izvršitev evropskega naloga za prijetje načelo, zavrnitev njegove izvršitve zasnovana kot izjema, ki jo je treba razlagati ozko (sodba z dne 17. decembra 2020, Openbaar Ministerie (Neodvisnost odreditvenega pravosodnega organa), C-354/20 PPU in C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033, točka 37 in navedena sodna praksa).

- 226 Niti Evropski parlament niti Kraljevina Španija ne trdita, da bi bilo treba zavrniti izvršitev zadevnih evropskih nalogov za prijetje iz razlogov za neizvršitev, naštetih v Okvirnem sklepu 2002/584, ali da so bile k razpisom ukrepov v SIS II dodane označitve.
- 227 Prav tako se ne zatrjuje, da države članice na splošno ne uporabljajo Okvirnega sklepa 2002/584 in Sklepa 2007/533, še manj pa se to dokaže.
- 228 Čeprav Evropski parlament kljub temu trdi, da države članice očitno niso pripravljene ukrepati na podlagi evropskih nalogov za prijetje, izdanih zoper pritožnike, na podlagi tega, da je bil C. Puigdemont i Casamajó v več državah članicah, ne da bi bil prijet, čeprav ni užival poslanske imunitete, je treba ugotoviti, da ta trditev ni podprta z nobenim dokazom in jo pritožniki formalno izpodbijajo.
- 229 Prav tako dejstvo, da belgijski organi pritožnikov niso predali španskim organom, ne more izključiti velike verjetnosti njihovega prijetja iz razlogov, navedenih v točki 131 tega sklepa.
- 230 Prav tako je treba zavrniti trditev Kraljevine Španije, da škoda, ki jo zatrjujejo pritožniki, ne more nastati zaradi odloga izvršitve evropskih nalogov za prijetje, izdanih zoper njih, kot posledice vložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe v zadevi C-158/21.
- 231 Iz člena 23 Statuta Sodišča Evropske unije izhaja, da mora nacionalno sodišče, ki Sodišču pošlje predlog za sprejetje predhodne odločbe, prekiniti postopek v glavni stvari.
- 232 Vendar je iz predloga za sprejetje predhodne odločbe v zadevi C-158/21 razvidno, da je namen tega predloga ugotoviti, ali je treba evropske naloge za prijetje, ki jih je Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) izdalo za več zahtevanih oseb, vključno s pritožniki, ohraniti ali preklicati, in, natančneje glede pritožnikov, določiti dodatne informacije, ki jih je treba posredovati izvršitvenim pravosodnim organom, da se olajša njihova predaja.
- 233 Iz tega izhaja, da odločitev o prekinitvi postopka v glavni stvari v zadevi C-158/21 pomeni, da Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) ne namerava odločiti o ohranitvi ali preklicu evropskih nalogov za prijetje, izdanih zoper pritožnike, dokler ne dobi odgovora Sodišča na vprašanja za predhodno odločanje.
- 234 Ker pa Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) v zvezi s tem ni uradno odločilo, ni mogoče šteti, da je nameravalo postaviti pod vprašaj že izdane evropske naloge za prijetje ali odložiti njihovo izvršitev. Tak odlog, ki sicer ni predviden z Okvirnim sklepom 2002/584, ne more neposredno izhajati iz člena 23 Statuta Sodišča Evropske unije, ki nikakor ne določa, da je do izdaje predhodne odločbe nujno odložiti izvrševanje ukrepov, ki jih je sprejelo predložitveno sodišče v postopku v glavni stvari pred izdajo predhodne odločbe.
- 235 Zato je treba ugotoviti, da so pritožniki pravno zadostno dokazali, da je mogoče njihovo prijetje in predajo španskim organom predvideti z zadostno stopnjo verjetnosti, če izvršitev spornih sklepov ne bo odložena.
- 236 Iz preudarkov, navedenih v točkah od 149 do 155 tega sklepa, izhaja, da bi morebitno prijetje pritožnikov na podlagi evropskega naloga za prijetje ali razpisa ukrepa za osebe, za katere se zahteva prijetje zaradi predaje, lahko povzročilo resno in nepopravljivo škodo. Enako bi *a fortiori* veljalo tudi za predajo pritožnikov španskim organom, kar bi lahko povzročilo dlje časa trajajoči odvzem prostosti.

- 237 Prav tako je treba dodati, da je treba zavriniti trditev Evropskega parlamenta in Kraljevine Španije, da pogoj nujnosti ni izpolnjen, ker sporni sklepi niso odločilni vzrok za škodo, ki bi jo lahko utrpeli pritožniki.
- 238 Res je, da je v primeru predloga za odlog izvršitve akta izdaja predlagane začasne odredbe upravičena le, če je zadevni akt odločilni vzrok za zatrjevano resno in nepopravljivo škodo (sklep podpredsednice Sodišča z dne 17. decembra 2020, *Anglo Austrian AAB in Belegging-Maatschappij „Far-East“/ECB*, C-114/20 P(R), neobjavljen, EU:C:2020:1059, točka 54 in navedena sodna praksa).
- 239 Iz te sodne prakse izhaja, da se odlog izvršitve akta ne sme odrediti, če je zatrjevana škoda v bistvu posledica dejavnikov, neodvisnih od tega akta, in če ni dokazano, da je ta akt odločilno prispeval k nastanku te škode. V takem primeru odloga izvršitve ni mogoče šteti za primernega za preprečitev resne in nepopravljive škode stranki, ki jo predlaga.
- 240 V obravnavani zadevi je bila poslanska imuniteta, ki so jo pritožniki uživali pred sprejetjem spornih sklepov, odločilna ovira za njihovo prijetje in predajo na podlagi evropskih nalogov za prijetje, izdanih zoper njih, in razpisov ukrepov v SIS II. Iz tega izhaja, da so sporni sklepi nujen pogoj za nastanek škode, ki jo zatrjujejo pritožniki, in da se je z odlogom izvršitve teh sklepov mogoče izogniti nastanku te škode.
- 241 Zato je treba ugotoviti, da so pritožniki dokazali, da je bil pogoj nujnosti izpolnjen.

Tehtanje interesov

Utemeljitev

- 242 Pritožniki navajajo, da je v splošnem interesu, po eni strani, da sestava Evropskega parlamenta odraža svoboden izraz izbire državljanov Unije glede oseb, za katere želijo, da bi jih zastopale, in po drugi strani, da lahko njegovi člani opravljajo svoje funkcije ves čas trajanja mandata. Iz tega naj bi izhajalo, da splošni interes in interes pritožnikov, zlasti glede njihove osebne svobode in svobode gibanja, sovpadata.
- 243 Poleg tega naj razglasitev ničnosti spornih sklepov ne bi spremenila položaja, ki je nastal zaradi njihove uporabe, saj pritožnikov v primeru predaje španskim organom ne bi več varovala imuniteta iz člena 9, prvi odstavek, točka (b), Protokola o privilegijih in imunitetah Unije.
- 244 Prav tako naj bi bil edini učinek odobritve predlagane začasne odredbe odlog nadaljnje izvršitve evropskih nalogov za prijetje, izdanih zoper pritožnike, ki je bila že odložena zaradi dvakratnega preklica evropskih nalogov za prijetje, ki so bili pred tem izdani zoper njih, in dolgega obdobja, ki je preteklo, preden so bili izdani novi evropski nalogi za prijetje.
- 245 Parlament trdi, da namen poslanske imunitete ni zavlačevanje nacionalnih sodnih postopkov ali omogočanje poslancem, da se izognejo roki pravice, temveč zagotavljanje neodvisnosti Evropskega parlamenta.
- 246 V skladu s členom 4(2) in (3) PEU naj bi bilo treba upoštevati ustavne interese Kraljevine Španije. Ker se je Evropski parlament nedvoumno izrekel v prid odvzemu imunitete pritožnikom, naj kazenski postopek v tej državi članici ne bi posegal v institucionalne pravice te institucije.

247 Kraljevina Španija trdi, da bi ugoditev predlogu za izdajo začasne odredbe postavila pod vprašaj ravnotežje interesov, ugotovljeno v sodbi z dne 19. decembra 2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115). Iz točk od 91 do 94 te sodbe naj bi namreč izhajalo, da lahko pristojno nacionalno sodišče odloči, da ohrani že sprejete varnostne ukrepe in zahteva odvzem imunitete zadevnih poslancev Evropskega parlamenta. Potem ko je Evropski parlament odobril odvzem te imunitete, naj bi odlog izvršitve njegove odločitve v tem okviru pomenil pretirano žrtvovanje interesa pravičnosti in spoštovanja načela pravne države zaradi dejstev, ki so očitno nastala pred izvolitvijo pritožnikov v Evropski parlament in z njo niso povezana.

Presoja

- 248 Očitno je, da lahko v večini postopkov za izdajo začasne odredbe tako odobritev kot zavrnitev predloga za odlog izvršitve v določeni meri povzročita določene dokončne učinke, in sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, ki mu je predložen predlog za odlog, ima pristojnost, da pretehta tveganja v zvezi z vsako mogočo rešitvijo. To konkretno pomeni zlasti preučitev, ali interes stranke, ki predlaga začasne ukrepe, za odlog izvršitve izpodbijanega akta prevlada nad interesom, ki ga pomeni takojšnja uporaba tega akta. V tem preizkusu je treba opredeliti, ali bi morebitna razveljavitev navedenih določb po tem, ko bi Sodišče ugodilo tožbi v glavni stvari, omogočila vrnitev položaja, ki bi ga povzročila njihova takojšnja izvršitev, v prejšnje stanje in, obratno, v kolikšnem obsegu bi odlog izvršitve navedenih določb lahko preprečeval cilje, zastavljene z navedenimi določbami, če bi bila tožba v glavni stvari zavrnjena (glej v tem smislu sklep podpredsednika Sodišča z dne 10. januarja 2018, Komisija/RW, C-442/17 P(R), neobjavljen, EU:C:2018:6, točka 60, in sklep z dne 8. aprila 2020, Komisija/Poljska, C-791/19 R, EU:C:2020:277, točka 104 in navedena sodna praksa).
- 249 Kar zadeva, prvič, interes za izdajo predlaganih začasnih odredb, je iz preučitve pogoja nujnosti razvidno, da pritožniki, če izvršitev spornih sklepov ne bo odložena, ne bodo mogli več učinkovito opravljati svoje funkcije poslancev Evropskega parlamenta.
- 250 V zvezi s tem je treba opozoriti, da v skladu s členom 10(1) PEU delovanje Unije temelji na predstavniki demokraciji, ki udejanja vrednoto demokracije iz člena 2 PEU. Člen 14(3) PEU, s katerim se to načelo izvaja, določa, da se člani Evropskega parlamenta volijo s splošnim, neposrednim, svobodnim in tajnim glasovanjem za dobo petih let (sodba z dne 19. decembra 2019, Junqueras Vies, C-502/19, EU:C:2019:1115, točki 63 in 64).
- 251 V tem okviru je namen imunitet, ki so enako priznane poslancem Evropskega parlamenta ves čas zasedanj določenega zakonodajnega telesa, tem poslancem med drugim omogočiti, da opravljajo naloge, ki so jim naložene (glej v tem smislu sodbo z dne 19. decembra 2019, Junqueras Vies, C-502/19, EU:C:2019:1115, točki 76 in 78).
- 252 Cilj teh imunitet je v skladu z načelom predstavnike demokracije prav tako zagotovi, da sestava Parlamenta zvesto in popolnoma odraža svoboden izraz izbire državljanov Unije na splošnih in neposrednih volitvah glede oseb, za katere želijo, da bi jih zastopale v danem parlamentarnem obdobju (glej v tem smislu sodbo z dne 19. decembra 2019, Junqueras Vies, C-502/19, EU:C:2019:1115, točki 82 in 83).
- 253 Iz tega sledi, da bi lahko odvzem imunitete poslancu Evropskega parlamenta, če bi bil izveden nepravilno in bi pripeljal do njegovega prijetja ali pridržanja, ogrozil dobro delovanje predstavnike demokracije v Uniji.

- 254 Dejstvo, da je Evropski parlament s spornimi sklepi odločil, da je mogoče pritožnikom odvzeti imuniteto, ne more dokazati, da takojšnja uporaba teh sklepov ne bi ovirala dobrega delovanja te institucije, ker je, prvič, namen tožbe v postopku v glavni stvari presoditi zakonitost teh sklepov in, drugič, ker ta tožba temelji na vsaj enem tožbenem razlogu, ki *prima facie* ni neutemeljen.
- 255 Po drugi strani pa ni razloga, da bi pri tehtanju upoštevni interesov upoštevali interes za ohranitev osebne svobode in svobode gibanja pritožnikov, saj se, kot je bilo poudarjeno v točki 149 tega sklepa, poslanec Evropskega parlamenta, ki je soočen z odločitvijo o odvzemu imunitete, ne more upravičeno sklicevati na dejstvo, da ta odločitev ne vpliva le na njegovo pravico do svobodnega izvrševanja mandata, temveč tudi na dobro delovanje Evropskega parlamenta.
- 256 Drugič, v zvezi z interesom za takojšnjo izvršitev spornih sklepov je treba poudariti, da bi odlog izvršitve teh sklepov lahko oviral potek sodnih postopkov, ki so jih španski organi sprožili proti pritožnikom, saj bi preprečil njihovo predajo tem organom.
- 257 V nasprotju s trditvami Evropskega parlamenta pa taka takojšnja uporaba ni potrebna za zagotovitev spoštovanja člena 4(2) PEU, saj poslanska imuniteta nikakor ne postavlja pod vprašaj pravice držav članic, da sprožijo kazenski pregon v okviru, ki ga določa njihov pravni red, temveč le zagotavlja ravnotežje med to pravico in načelom predstavniške demokracije, določenim v členu 10(1) PEU.
- 258 Tretjič, v zvezi s položajem, ki bo nastal po obravnavi tožbe v postopku v glavni stvari, je treba poudariti, da morebitna razglasitev ničnosti spornih sklepov ne bi mogla spremeniti položaja, ki bi nastal zaradi njihove takojšnje izvršitve, saj bi bila taka razglasitev ničnosti prepozna, da bi preprečila, da bi bili zadevni poslanci Evropskega parlamenta v precejšnjem delu svojega mandata ovirani pri opravljanju svoje funkcije v celoti.
- 259 Poleg tega, če bi bili pritožniki predani španskim organom, bi bila poznejša ponovna vzpostavitev njihove imunitete na podlagi člena 9, prvi odstavek, točka (b), Protokola o privilegijih in imunitetah Unije brez konkretnega učinka, saj pritožnikom na španskem ozemlju ne bi koristila.
- 260 Po drugi strani, če bi bila tožba v postopku v glavni stvari na koncu zavržena, iz spisa ni razvidno, da bi bila zamuda pri vodenju kazenskega postopka zoper pritožnike zaradi odložitve izvršitve spornih sklepov taka, da bi preprečila dokončanje tega postopka.
- 261 Prav tako je treba poudariti, da navedeni postopek poteka že od leta 2017 in da Kraljevina Španija ni izpodbijala trditve pritožnikov, da je trajanje postopka delno posledica dejstva, da so bili evropski nalogi za prijetje, ki so bili pred tem izdani zoper njih, dvakrat preklicani in da je preteklo veliko časa, preden so bili izdani novi evropski nalogi za prijetje.
- 262 Ker bi odreditev predlaganih začasnih odredb pomenila samo začasno povrnitev poslanske imunitete pritožnikom, bi nazadnje pomenila le ohranitev statusa *quo*, ki je obstajal več let, za določen čas (glej po analogiji sklep podpredsednika Sodišča z dne 2. marca 2016, Evonik Degussa/Komisija, C-162/15 P-R, EU:C:2016:142, točka 114).
- 263 Glede na vse te dejavnike se tehtanje interesov nagiba v prid odobritvi začasnih odredb, ki so jih predlagali pritožniki.
- 264 V teh okoliščinah bi bilo treba izvršitev spornih sklepov odložiti.

Stroški

- 265 Sodišče v skladu s členom 184(2) Poslovnika Sodišča odloči o stroških, če je pritožba utemeljena in če samo dokončno odloči v sporu.
- 266 V zvezi s stroški pritožbenega postopka je treba opozoriti, da se v skladu s členom 138(1) tega poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporabi na podlagi člena 184(1) navedenega poslovnika, plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Čeprav Parlament in Kraljevina Španija s svojimi predlogi nista uspela, pritožniki niso predlagali, naj se jima naložijo stroški. Zato vsaka stranka nosi svoje stroške pritožbenega postopka.
- 267 Kar zadeva stroške nasprotne pritožbe, ki jo je vložila Kraljevina Španija, Sodišče v skladu s členom 142 Poslovnika, ki se na podlagi člena 184 tega poslovnika uporablja za pritožbeni postopek, če o njej ni treba odločiti, o stroških odloči prosto. Ker v obravnavanem primeru ni treba odločati o nasprotni pritožbi zaradi razveljavitve izpodbijanega sklepa na podlagi pritožbe, ki so jo vložili pritožniki, je treba odločiti, da vsaka od strank nosi svoje stroške postopka z nasprotno pritožbo.
- 268 Kar zadeva stroške postopka na prvi stopnji, je treba na eni strani v skladu s členom 137 Poslovnika Sodišča, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, odločiti, da se odločitev o stroških Evropskega parlamenta in pritožnikov pridrži.
- 269 Na drugi strani, v skladu s členom 140(1) Poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, države članice in institucije, ki so intervenirale v postopku, nosijo svoje stroške. Kraljevina Španija kot intervenientka na prvi stopnji zato nosi svoje stroške postopka na prvi stopnji.

Iz teh razlogov je podpredsednik Sodišča sklenil:

- 1. Sklep podpredsednika Splošnega sodišča Evropske unije z dne 30. julija 2021, Puigdemont i Casamajó in drugi/Parlament (T-272/21 R, neobjavljen, EU:T:2021:497), se razveljavi.**
- 2. Izvršitev sklepov Evropskega parlamenta P9_TA(2021)0059, P9_TA(2021)0060 in P9_TA(2021)0061 z dne 9. marca 2021 o predlogih za odvzem imunitete Carlesu Puigdemontu i Casamajóju, Antoniju Comínu i Oliveresu in Clari Ponsatí i Obiols se odloži.**
- 3. C. Puigdemont i Casamajó, A. Comín i Oliveres in C. Ponsatí i Obiols ter Evropski parlament nosijo svoje stroške pritožbenega postopka.**
- 4. Odločitev o stroških postopka na prvi stopnji, ki so nastali C. Puigdemontu i Casamajóju, A. Comínu i Oliveresu in C. Ponsatí i Obiols ter Evropskemu parlamentu, se pridrži.**
- 5. Kraljevina Španija nosi svoje stroške postopka na prvi stopnji in pritožbenega postopka.**

Podpisi